

Chuyện Chàng Bán Bao Cao Su

Contents

Chuyện Chàng Bán Bao Cao Su	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	10
10. Chương 10	13
11. Chương 11	15
12. Chương 12	18
13. Chương 13	20
14. Chương 14: Phiên Ngoại 1	23
15. Chương 15: Phiên Ngoại 2	24

Chuyện Chàng Bán Bao Cao Su

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹ, hiện đại. Bạn đã từng thấy qua một chàng trai đi tiếp thị bao cao su chưa? Mà chàng trai ấy rất tận

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-chang-ban-bao-cao-su>

1. Chương 1

Cậu lang thang trên con đường dường như đông đúc và chật hẹp. Cuộc sống vốn màu hồng bỗng trở nên thật khó thở.

Cậu bật cười, anh ảnh hưởng đến tâm trạng cậu nhiều quá. Hôm nay hai người cãi nhau, chưa bao giờ anh giận cậu như thế.

Nếu như bình thường, hai người cãi nhau, cậu sẽ vùng vằng bỏ đi, anh sẽ níu lại, hôn lên môi cậu. Thế là bao nhiêu giận hờn biến mất

Vậy mà lần này anh lại giận đến thế, cậu bỏ đi đã nửa ngày anh cũng không thèm quan tâm.

Anh từng nói: Đến khi nào anh còn yêu em, anh sẽ nuông chiều em mãi”

Chẳng lẽ... hai người kết thúc rồi sao? Anh không cần cậu nữa?

Cậu rất nhõng nhẽo, rất trẻ con,... nhưng cậu yêu anh....

Nếu anh không cần cậu, vậy cậu sống còn ý nghĩa gì.

Nước mắt rơi lã chã, cậu không hay mình đang đi sang đường.

Cậu nghe tiếng mọi người hét lên, một chiếc xe máy phân khối lớn lao nhanh về phía cậu.... giống như không có ý dừng lại

Cậu mỉm cười khê, cũng tốt, như trên phim vậy, cậu bị tai nạn giao thông, ít nhất... anh cũng nhớ cậu trong một khoảng thời gian cuộc đời

Nhớ về người anh từng yêu, người vì tai nạn giao thông mà chết.

Thời gian như ngưng đọng, cậu nhắm mắt, nín thở, khước miệng khê cười, dù có chết, gương mặt cũng nên đẹp một chút.

Mãi không thấy gì, chợt nghe tiếng phanh kít lại, chiếc xe máy dừng lại bên người cậu:

_ Chào anh, tôi làm bên công ty Bao Cao Su siêu sướng, đang có chuyện buồn tình cảm phải không, dùng bao cao su của chúng tôi.... bảo đảm là SIÊU SƯỚNG....

Anh lo lắng chạy đi tìm cậu khắp nơi, tối mịt rồi vẫn không thấy cậu về. Bỗng một số lại gọi tới cho anh

_ Chào anh, chúng tôi gọi từ đồn công an SM. Mời anh đến trụ sở bảo lãnh cho vợ mình.

_ Cậu ấy làm sao? – anh run rẩy nói

_ Hành hung người vô tội

Ps: Có nàng nào bị hổ nhân vật chính không =))))

2. Chương 2

Cậu nằm trên giường bệnh, gương mặt trắng bệch không một chút sức sống. Đôi môi khô nứt. Anh đau lòng xoa nhẹ lên má, khê hôn lên giọt nước mắt mặn của người mình yêu thương nhất, người vĩnh viễn không thể đánh mắt

Cậu dùng đôi bàn tay gầy guộc, không còn sức lực, vuốt lên má anh. Nước mắt càng tuôn rơi

_ Ôm em lần cuối đi

Anh dịu dàng ôm lấy cậu, thân hình nhẹ bẫng, yếu ớt.

_ Hôn em được không?

Nước mắt cậu lại rơi, anh từ tốn hôn từ khóe mắt đến chiếc miệng nhỏ xinh không còn căng mọng mà trở nên tím tái.

_ Em biết, không còn nhiều thời gian nữa. Khoảng thời gian chúng ta ở bên nhau, em chưa từng hối tiếc. Nếu... nếu còn cơ hội mở mắt, em vẫn muốn được yêu anh

_ Em sẽ khỏe, chắc chắn đấy

_ Không cần an ủi em, em biết lần phẫu thuật này... thật sự... rất khó. Chưa từng có ai bị như em, muốn hi vọng, em cũng không đủ can đảm

_ Tin anh, hãy nghĩ đến anh. Khi em tỉnh lại, chúng mình sẽ đi Nhật cho em ngắm Đô rê mon. Sẽ đi Hàn cho em xem Pororo. Sẽ đi khắp nơi, bất cứ nơi nào em muốn.

_ Em yêu anh

~Bác sĩ bước vào, nhìn một cảnh nồng nàn, chep miệng nói

— Được rồi, dừng lại đi. Bệnh nhân cần đi vào tiểu phẫu. Không chết được đâu. Mà tôi khuyên hai người, lần sau mua BCS nhớ mua loại tốt, BCS gì mà mong manh đến mức rách cả một mảng rồi nuốt nhầm được hả?

Bệnh nhân giường bên cạnh băng bó đầy người, yếu ớt nói

— Là BCS siêu sường của công ty tôi đó. Loại này hoạt động mạnh sẽ dễ rách. Ai mà ngờ cậu kia nuốt thế nào mà nuốt cả một mảng BCS chứ.

3. Chương 3

Ngoài trời mưa to, tôi bồn chồn đứng trước cửa siêu thị.

Tôi cười khê, nhìn trời mưa, nghĩ vu vơ về cuộc đời, về những hạt mưa vội vã nặng trĩu hạt.

Tôi có dáng người khá, gương mặt điển trai. Vì lúc này mặc áo măng tô đen nên nhìn càng nổi bật. Hẳn vì thế mà vài cô nữ sinh chạy vội về nhà cũng phải ngoái nhìn

Đừng nghĩ tôi bị thần kinh, tôi chỉ đang đứng trước cửa siêu thị đợi người yêu mua đồ thôi. Em ấy muốn mua chút đồ làm nổi lẩu thưởng cho tôi một tuần làm việc vất vả. Tôi thì không chịu được mùi tạp nham của siêu thị nên đành đứng ngoài

Nhắc đến người yêu tôi, em ấy là đàn ông, khá cao to và điển trai. Hoàn toàn không phải dạng tiểu bạch thủ yếu ớt. Em ấy là đội trưởng đội bóng đá trường đại học hiện tại tôi đang giảng dạy.

Cũng thật may mắn cho tôi, theo đuổi em gần 2 năm, cuối cùng tôi chiến thắng những vệ tinh còn lại, với lí do: “ Tôi đến với em không vì tình dục”

Em ghét chuyện đó. Tôi đoán là lí do của quá khứ. Nhưng tôi không quan tâm, chuyện ấy không quan trọng với tôi lắm. Tôi tôn trọng em, chuyện đó, tôi sẽ chỉ làm khi em thật sự sẵn sàng

Cứ nghĩ về em ấy, tôi lại thấy vui vẻ. Yêu nhau 1 năm rưỡi rồi mà tôi chưa bao giờ thấy chán, cảm giác rất thích thú, rất thoải mái.

Đứng đợi em lâu như vậy, cũng hơn 45 phút rồi. Tôi không khỏi bồn chồn đi qua đi lại. Bỗng một bóng đen vụt tới sau lưng tôi, tôi giật mình: Chẳng lẽ là cướp, cướp sắc hay cướp tiền? Không được, tôi phải giữ thân thể này còn trinh nguyên để dâng hiến cho em

Bóng đen kia xuất hiện, một người đàn ông, mấy cái răng biến mất. Anh ta oang oang nói

“ Sao mà đứng bồn chồn trước cửa siêu thị vậy? Tôi biết rồi, muốn mua bao cao su nhưng ngại đúng không? Anh gặp tôi là may mắn lắm đấy. Mua bao cao su siêu sường của công ty tôi đi, bảo đảm vừa rẻ vừa mỏng, vừa dai vừa nhẹ. Bảo đảm càng dùng càng sường. Dùng như không dùng. Chúng tôi có nhiều vị lắm, dâu này, vani này, hay sầu riêng nhé, độc đáo lắm. Anh cầm lấy dùng thử, nếu thích thì tiếp tục ủng hộ chúng tôi. Sắp tới công ty chúng tôi ra mặt hàng mới, họa tiết da báo cùng hương sô cô la. Bảo đảm sẽ là sản phẩm bán chạy nhất trên thị trường. Hãy dùng bao cao su siêu sường của chúng tôi”

Tôi còn đang đông thành đá, bỗng một tiếng “bịch”. Em đứng đó, nhìn tôi thất vọng, đồ trên tay rơi xuống

— Tôi không ngờ... không ngờ anh cũng giống như họ....

— Anh không....

— Còn chối, đồ xấu xa. Mua bao cao su không phải... thì để thổi bong bóng à?

— Tất nhiên là được nha, bao cao su của chúng tôi cực kì dẻo dai, bảo đảm thổi rồi viết câu đối, treo trong nhà ngày trang trí cũng không vấn đề – anh chàng tiếp thị lại tiếp tục

~Ở đồn công an SM, vị cảnh sát hôm nào than thở với đồng nghiệp

“ Sao dạo này chuộng mốt hành hung người khác vậy nhỉ???”

Ở bệnh viện, vị bác sĩ than thở với đồng nghiệp

“ Hình như bán bao cao su nguy hiểm lắm. Cái anh chàng này nằm viện hai lần rồi, vừa mới ra hôm kia. Hôm nay lại nhập viện. Nhưng nghe bảo lương bảo hiểm cao lắm. Cậu nghĩ tôi có nên chuyển sang bán bao cao su không????”

4. Chương 4

Xin chào các bạn, tôi là anh chàng tiếp thị bao cao su siêu sướng.

Ngày hôm nay tôi vừa được xuất viện, tuy là mặt mũi còn hơi sưng nhưng đại khái các bộ phận vẫn còn đủ. Đúng là nhắc đến câu chuyện đời tôi, hoàn toàn là một chuỗi bi kịch. Học hành tâm tâm, nhà tâm tâm, khó khăn lắm mới xin được vào công ty tiếp thị bao cao su này. Đây chắc cũng được coi là thành tựu hiếm hoi trong đời.

Tôi đã từng thề sẽ hết mình với công việc, chứng tỏ mình có tấm lòng và tinh thần nhiệt huyết với công việc. (Thực ra làm nhân viên của tháng sẽ được tăng lương)

Thời gian qua tôi ở bệnh viện khá lâu, không hiểu vì sao số đen đủi như vậy, lần nào tiếp thị xong cũng bị người ta đánh. Vào bệnh viện nằm cũng gặp phải nạn nhân nuốt nhầm bao cao su công ty mình. Sao mà xui quá

Vì vậy lần này tôi quyết định thay đổi chiến lược. Đàn ông không được thì tiếp thị cho phụ nữ. Dù sao con gái bây giờ cũng rất bạo dạn, chắc không bị chửi đâu nhỉ.

Tôi ra công viên ngồi, soi mục tiêu.

Mục tiêu đầu tiên, một đôi nam nữ đi cạnh nhau, cô gái trông còn là nữ sinh. Người đàn ông có vẻ đã đi làm rồi. Chắc, dạo này một yêu trẻ con sao? Không sợ bị vào tù à? Thằng biến thái, nhớ mua ủng hộ bao cao su cho ông.

Tôi vội nhảy ra chắn trước hai người họ, người đàn ông nhíu mày nhìn tôi. Cô gái thì hơi sợ hãi

__ Xin chào anh chị, trông hai người xứng đôi để sợ. Hahaa..... Cô bé, cô đã đủ 18 tuổi chưa. Hai người đã ấy ấy chưa. Nếu rồi thì hãy thử dùng bao cao su siêu sướng của công ty chúng tôi, bảo đảm an toàn 90%. Cô gái, cô còn trẻ, để mang thai sớm không tốt đâu. Hãy dùng bao cao su công ty tôi, cảm giác vẫn rất thật mà an toàn. Cô đừng nghĩ không dùng không sao, vừa dễ mang thai mà biết đâu anh ta HIV thì đời cô khổ. Dùng bao cao su cho an toàn. Anh trai à, nếu cô ấy chưa đủ 18 tuổi thì đừng có lung tung nhé, cố nhịn đi, một phút bông bột, ngàn năm cơm tù đó. A haha. – Tôi khua môi múa mép, chắc chắn cặp này siêu lòng là cái chắc

Tôi thấy không gian bỗng tĩnh lặng..... tôi ngưng cười, nhìn họ. Chàng trai gân xanh nổi lên, cô gái tức đến đỏ mặt. Chưa hiểu vì sao thì anh ta âm trầm nói:

__ Chúng tôi.... Là anh em ruột.

Tôi thầm kêu không ổn, kinh nghiệm từ mấy lần trước... vọt lẹ. Không ngờ.... đánh rơi danh thiếp của mình ở lại Tôi ở một góc của công viên thở hồng hộc... không hay biết người đàn ông nhìn danh thiếp của tôi, cười như ác ma.

5. Chương 5

Tôi sợ rồi, thật đấy. Sao cái sự nghiệp tiếp thị BCS của tôi nó gian nan quá. Tôi muốn sống an nhàn sung sướng. Vì cái gì người ta ôm gái (trai) đẹp, tôi thì lăn lộn hết từ bệnh viện lại đi tiếp thị

Ngồi than thở một hồi, không được, tôi phải vui lên, phải lạc quan thì tháng này mới trở thành nhân viên của tháng được. Cố lên..

Tôi tiếp tục chu du trong công viên, lần này tôi sẽ tìm con gái. Dù có gặp phải quỷ cái thì sức con trai như tôi..... chạy cũng lẹ. Hahaa, tôi đúng là thông minh. Công ty BCS siêu sướng có nhân viên thông minh tận tụy như tôi đúng là phúc đức

Tôi tự tin với óc sáng tạo của mình như vậy, chả hiểu sao mẹ tôi mỗi lần thấy lại khóc lóc nói “ Là lỗi của mẹ, hồi mang thai mày mẹ lỡ nghiện món ốc lợn”. Mẹ tôi khó hiểu nhỉ?

Còn đang bận suy nghĩ thì đối tượng lọt vào tầm mắt, một cô gái trẻ ngồi một mình ở ghế đá, trông khá sành điệu. Hẳn là không phải con gái nhà lành, thế thì yên tâm rồi. Tôi vọt lại gần, nở ra một nụ cười tôi cho khá là khả ái. Đối phương có vẻ bất ngờ

— Chào người đẹp, trông em có vẻ buồn rầu. Vì sao đôi mắt bồ câu trâu lại buồn bã thế kia. Hẳn là em đang gặp vướng mắc trong cuộc sống đúng không. Hãy để anh giải thoát cho em. Nhìn em anh đoán ra ngay, người yêu em ham muốn tình dục nhưng em sợ mang thai phải không? Anh hiểu tâm lí các cô gái trẻ ngày nay, ai mà muốn có con sớm như thế. Anh nói cho em nghe, Bao cao su siêu sướng của công ty anh, bảo đảm bạn trai em vẫn sung sướng mà em không còn nỗi lo bị “ trúng số”. Chưa hết nhé, công ty anh ra sản phẩm mới, bao cao su gắn nơ, em có thể order trước, nơ kiểu gì, màu gì cũng có. Thậm chí còn thêm hương nước hoa nổi tiếng của các hãng. Giá cả thì phải chăng. Hãy để Bao cao su siêu sướng giải thoát nỗi buồn cho em.

Tôi luyên thuyên xong thì thấy người đẹp mặt tối sầm. Lạnh lùng nói

— Anh đùa tôi à?

Sau đó cô ấy bước ra sau lưng tôi, tôi cũng quay người lại.... Mặt đông cứng. Các bạn không tin nổi đâu, cô ấy ôm một... một.... cô gái.... Cô gái cực kì xinh đẹp... cao hơn cả tôi.

Hai cô gái... yêu nhau... dùng bao cao su????

Thấy cô gái cao lớn kia dần tiến lại mình, gương mặt tối sầm, tôi bật khóc... quả này lại vào viện ăn cơm rồi. Cô ta giơ tay lên, tôi nhắm chặt mắt, nước mắt chực rơi.

— Xin lỗi cô, cậu ấy là bạn tôi. Có bệnh về não nên ứng xử không được bình thường.

Một người ôm tôi vào lòng, tôi mở mắt ra. Mặt tái mét. Cái anh chàng ban nãy bị tôi gán với em ruột ôm lấy tôi, một tay giữ tay cô gái kia lại. Tôi nhìn anh ta, cao dữ tợn, tôi chỉ đứng có đến vai.

Hợ, cảnh này đáng xem đấy, anh hùng cứu mỹ nam cơ à??

Sau đó không biết mọi chuyện xung quanh thế nào, đến lúc nào tôi hoạt động trở lại, chúng tôi đã vào khách sạn mất rồi.

Ps: Được bữa em nó làm màu

6. Chương 6

Tôi run rẩy muốn gạt tay ra nhưng vẫn bị anh ta kéo vào phòng. Tôi đỏ mặt đứng ì ở cửa. Cửa khóa rồi. Khóa thì đang nằm trên tay anh ta. Đây lại là tầng 6, nhảy xuống thì nát một đời hoa, tan ba đời chuối.

Tôi khóc thầm “ chẳng lẽ lần này hết làm trai tơ???”

— Anh ... anh... anh đưa tôi tới đây làm gì???

— Ngốc, em nghĩ tôi đưa em đến khách sạn làm gì?? – Anh ta cười gian nhìn tôi

— Tôi.. tôi nói cho anh biết... ngày xưa.. mẹ tôi mất kém, khâu áo ai ngờ khâu nhầm móng tôi... giờ... chỗ đó hẹp hẹp lắm. Anh mà vào sẽ đau cực kì, sẽ ép anh chết khô đấy. – Tôi run rẩy

— Em... dùng lí do giống người thường một chút đi

Tôi cắn môi, bối rối không biết làm sao. Thà rằng ăn cơm viện còn hơn bị mất đi trình tiết cúc hoa. Hơn nữa người đàn ông này rất đẹp, khí thế bức người làm tôi khó thở. Không biết vì sao, nhưng tôi có một sự bài xích với anh ta.

— Đi tắm đi. – Nghe anh ta nói, tôi bất giác đi vào phòng tắm. Lòng thầm than “ Thôi xong”

Tôi như con rối, ra khỏi phòng tắm bị anh ta quay đi quay lại, Bỗng nhiên anh ta đưa cho tôi một cái bao cao su siêu sướng, bảo tôi

_ Thối bóng đi – Tôi ngây ngốc làm theo.

Sau khi thối kịch cỡ, tôi thất nút lại, anh ta lại đưa một cái bao cao su hãng khác, bảo

_ Thối tiếp đi – Tôi lại làm theo.

Sau khi thối xong cả hai quả, anh cầm chúng lên, so sánh, nắn bóp một lúc. Quay sang cười đều

_ Bao cao su công ty em cũng đâu có dẻo dai, bóng mịn như của công ty tôi. So ra vẫn kém hơn

“ Công ty tôi”???? Tôi nhìn anh ta, đại não kêu “beng” một cái, tôi nhớ ra anh ta rồi, tên này là giám đốc công ty “Bao cao su so kiu” đối thủ số 1 của chúng tôi. Thế quái nào mà tôi lại quên được nhỉ? Năm ngoái, sau khi công ty anh ta giành giải nhất trong “ Đại hội bao cao su”, sếp tôi về mặt đỏ gay đỏ gắt đã kêu gào chúng tôi phải tích cực hơn. Mẹ ơi, sếp mà biết tôi vào khách sạn với đối thủ, chắc tức đến ói ra máu quá.

_ Anh nói vậy, bao cao su của chúng tôi là hạng nhất. Cái thứ BCS ăn theo nhà các anh, vừa dày vừa thô, xấu chết đi được. – Đây là danh dự của cả công ty, tôi tuyệt đối không để người khác xúc phạm

_ Bao cao su so kiu của công ty tôi vừa dày vừa thô. Sao tôi không biết nhỉ? Em chứng minh đi?

_ Chứng minh thế nào??

_ Giúp tôi cảm nhận được nó. Đeo cho tôi đi, hơn nữa phải bằng miệng, dùng răng mà không rách thì mới đúng là dày, thô chứ. Phải không? Sao, dám không?

_ Anh... anh – tôi tức tối, làm sao tôi làm cái trò đó được

_ À, hóa ra nhân viên công ty BCS siêu sướng chỉ biết nói mềm, thật là kém,

Bị động vào công ty và danh dự, tôi xù lông nhím. Bao nhiêu do dự lập tức vứt sạch sang một bên, gì chứ hả?? Tôi cho anh biết sự lợi hại của công ty tôi

Sau đó, tôi dùng răng xé vỏ bao, ngậm vào miệng, kéo khóa quần anh ta xuống, cái thứ sưng phồng nóng bỏng của người đàn ông bật ra. Hức, tôi so sánh với mình mà tủi thân. Làm cho anh ta, tuy có hơi vụng về nhưng cuối cùng cũng xong. Đắc thắng nhìn anh ta, thấy không, vừa dày vừa thô nên mới không rách. Ai ngờ mặt anh ta trầm xuống

_ Đồ dâm đẳng, sao cái miệng thích như vậy chứ. – Anh ta xoay người đè tôi xuống, cuồng dã lột sạch đồ tôi.

~~Lời của đồng chí nhân viên khách sạn

Tôi đi qua căn phòng 6699, tò mò đứng lại, mồ hôi tuôn ra như mưa. Bên trong phòng, tiếng kêu như oai oái vang lên

_ Anh làm cái gì mà kéo quần tôi???? A.... a.... đừng có bóp chỗ đó

_ Không bóp? Vậy là muốn liếm?

_ Không bóp? Không liếm? Vậy là mút rồi

_ Ừ.. ư không muốn... không muốn

_ Cực cương, em khó chiều quá đi. Thôi mặc kệ cái miệng ở trên, miệng ở dưới ngoan hơn

_ Tên khốn, nhẹ thôi... dừng lại... dừng.... aaaaaa.... Dừng lại.... Dừng có dừng... oaaaaaaaaaaaa

Đồng chí nhân viên khách sạn chỉ thuật lại đến đây rồi ngắt đi. Ngay sau đó được nhập viện vì mất máu quá nhiều.

Sau hiệp đầu thứ nhất, tôi lịm đi trong cái đau tê dại ở thân dưới. Thực ra sướng thì cũng sướng ... nhưng mà đau thì gấp 20 lần. Tên khốn nạn này, lần đầu tiên mà hung hăng như vậy, còn cái thứ hung khí dọa người nữa. Cắt ra đem nấu cũng đủ làm mâm cỗ đấy.

Cánh cửa phòng tắm bật mở, anh ta bước ra. Thân hình cao lớn, khăn tắm che hờ hững ở thân dưới, một giọt nước lặn từ ngực xuống cơ bụng sáu múi. Sau đó, xuống cái nơi bị khuất tầm nhìn. Gợi cảm muốn chết, tôi nghĩ thầm. Bỗng nhiên tôi nhớ ra một vấn đề cực kì quan trọng:

_ Ê,... vừa rồi...anh dùng bao cao su công ty anh hả???

_ Ủ, sao thế? – Anh châm một điếu thuốc, nhìn tôi hỏi

Mặt tôi tối sầm, giận dữ quát:

_ Không được, thế là làm giàu cho công ty anh à. Không được, mau ra đây làm hiệp hai. **PHẢI DÙNG BAO CAO SU CÔNG TY TÔI.**

Ps: Mẹ của anh bao cao su siêu sướng khóc lóc: Cũng tại tôi, tại tôi hồi mang thai nó ham ăn óc heo.

7. Chương 7

Hôm nay công ty tôi tổ chức cuộc họp lấy ý tưởng sáng tạo về loại bao cao su mới có thể gây chấn động thị trường. Tuy rằng cái mông tôi rất đau, đã ba ngày rồi mà vẫn đau như xé rách người. Dù gì thì đêm đó cũng đại chiến 4 lần, tiêu hết 5 cái BCS công ty tôi. Ở thì hai t(r)ym số lượng cũng phải gấp đôi, tuy là thằng em nhà tôi chỉ có thể uất hận phơi ra ngoài.

Đáng lẽ sếp phải tăng tiền lương gấp ba, gấp bốn cho tôi mới đúng. Thật tình.

Hôm nay, vác cái mông đau nhói, tôi phấn chấn đến công ty. Tôi đã nghĩ ra hai loại bao cao su bảo đảm đặc biệt chưa từng có. Tôi tin chắc, sản phẩm này sẽ giúp công ty tôi dầm nát hãng bao cao su so kiu. Và tất nhiên, tôi sẽ được thăng chức.

“Sau đây là phần phát biểu của...”

Người chủ trì đọc tên tôi, tôi hùng dũng đứng lên trước ánh nhìn ngưỡng mộ, pha lẫn ghen tị của mọi người. Tôi tự tin giảng giải hai sản phẩm của mình, nụ cười tươi sáng vẫn đọng trên khóe môi.

_ Sau đây tôi xin được trình bày sản phẩm mình đề cử. Sản phẩm thứ nhất: Bao cao su cảm ứng. Đúng như tên gọi của nó, bao cao su này sẽ cảm nhận từ thân thể người dùng. Nhưng cảm nhận cái gì? Thừa vâng, sau một quá trình nghiên cứu, chúng tôi đã cài một loạt các vi mạch, tất cả nằm trong 1 chiếc bao cao su gọn nhẹ. Khi người sử dụng dùng đến nó, đâm vào cơ thể, các con chip sẽ nhận số liệu từ cơ thể “người bị động” để từ đó phân tích xem cảm xúc của đối tượng. Nếu đối tượng đau đớn, khó chịu, bao cao su sẽ hiện màu đen. Nếu đối tượng vui sướng, bao cao su sẽ hiện màu hồng. Đây là một công nghệ hoàn toàn mới mà tổ chúng tôi đang đang nghiên cứu suốt hơn 2 năm qua.

_ Tôi muốn hỏi về giá trị thực tiễn của nó? – Một vị hỏi

Tôi không chút nao núng, trả lời

_ Các vị từng đọc đam mỹ ngược luyến tàn tâm chưa, trong đó các anh công toàn làm em thụ đau, gây đến hận thù. Nếu có sản phẩm này, nhìn thấy biểu hiện của đối tượng tự khắc sẽ biết ôn nhu mà làm nhẹ lại. Như vậy sẽ không còn những cuộc tình bi thảm dài đằng đẵng cả trăm chương nữa.

_ – cả phòng họp tĩnh lặng

_ Tôi muốn hỏi, nếu cài một loạt các vi mạch tinh vi như thế, làm thế nào gói gọn trong 1 chiếc bao cao su nhỏ bé?

_ À, đây là một điểm hạn chế, tuy cố gắng thu hẹp nhất có thể. Sau hơn hai năm nghiên cứu, chúng tôi đã thu nhỏ nó, chỉ to khoảng 1 bắp tay của người tập thể hình thôi.

_ Cậu... cậu.... cậu làm bao cao su hay may bao tải??? –Phó Giám đốc run run hỏi

Vị giám đốc mờ hời nãy giờ rơi đầy trán, đột nhiên hỏi tôi

_ Hạn chế của loại bao cao su này là gì?

— Như tôi đã nói trên. Ngoài ra còn một điểm, bao cao su này chỉ hoạt động khi cắm điện.... nên nếu có mạnh quá mà hở dòng điện thì.... Nguy cơ xúc xích nướng là rất cao. Hahaa – Tôi cười hồn nhiên, mọi người trong phòng đồng loạt đổ mồ hôi lạnh

Sếp trầm mặt, bảo tôi giới thiệu sản phẩm thứ hai

— Loại bao cao su thứ hai chính là BCS phát quang. Loại này gọn nhẹ, đơn giản, tuổi thọ bền (== chẳng lẽ dùng lại:v). Hình dáng màu sắc đa dạng. Nếu so với các loại bao cao su vị sô cô la, vani, sầu riêng, hoa quả trước đây thì loại này đẹp mắt hơn rất nhiều. Chúng ta có thể đánh vào sở thích về thị giác, khứu giác và vị giác. Các vị hãy tưởng tượng mà xem.... Đêm khuya thanh vắng, trong căn phòng tối đen giờ bàn tay ra trước mặt còn không thấy. Tiếng người thở hổn hển gợi tình. Chiếc bao cao su phát sáng đâm ra đâm vào, phát ra ánh sáng khắp phòng lúc tắt lúc mở. Chúng ta có thể in họa tiết con vịt cao su, hoa đào, hoa hồng. Làm mà trước mắt có họa tiết nhấp nháy, chẳng phải rất vui mắt sao. Giống như phòng trẻ con vậy đó, treo mấy thứ họa tiết rất xinh.

Tôi nhìn quanh phòng một lượt.....

~Tại công ty Bao cao su so kiu. Thử kí nam trẻ tuổi bước vào báo cáo với tổng giám đốc::

— Thưa ngài, cổ phiếu bên công ty Bao cao su siêu sướng đang sụt giảm nghiêm trọng ạ

— Lí do???

— Nghe nói giám đốc bên đó.... Hành hung nhân viên.

—

Tổng giám đốc cao ngạo xoay ghế lại, bật điện thoại nhìn ảnh của chàng trai tiếp thị, khẽ cười: “ Cơm viện ngon thế cơ à???”

8. Chương 8

Tiểu thụ

Tôi có từng nghe vụ cấp trên tiêu diệt cấp dưới để chiếm đoạt ý tưởng hay. Mấy vụ này trong Conan thiếu gì, nhưng không ngờ tôi lại gặp, còn là nạn nhân nữa.

Thật không muốn nhắc lại ngày hôm đó, tôi biết ý tưởng của mình hay, nhưng đâu cần vì thế mà hành hung ngay giữa phòng họp. Sao không giống trong mấy bộ phim về tham nhũng, mấy ông bụng to sẽ ngồi trên ghế bành, cao ngạo nói

— Cậu muốn bao nhiêu để im lặng và đưa ý tưởng này thành của tôi.

Lúc đó, tôi sẽ quật cường, đôi mắt rơi lệ, thà chết không khuất phục trước kẻ xấu, quát to: “ Không bao giờ, đây là công sức của cả đời tôi. Ông đừng hòng dùng đồng tiền dơ bẩn ấy để mua chuộc”

Nghĩ đến đây, tôi lại nghĩ “ Cái ý tưởng bao cao su phát quang và cảm ứng của mình sẽ đáng giá bao nhiêu nhỉ???”

Mới đưa đến 6 con số không thì cánh cửa chợt mở ra. Cô y tá xinh đẹp bước vào. Cô ấy rất đẹp, lại hiền hậu, chắc có nhiều chàng theo lắm. Tôi có nên giới thiệu cho cô ấy về bao cao su siêu sướng để mang theo phòng thân không nhỉ??? Tôi nghĩ ra viện sẽ tặng cô ấy một hộp vị sô cô la, con gái mà, ai chẳng thích sô cô la (BCS vị sô cô la)

Theo sau cô ấy là một người đàn ông, trên tay cầm bó hoa. Tôi hoảng hốt, kẻ thù không đội trời chung của tôi – Giám đốc công ty bao cao su so kiu. Anh ta đến đây làm gì chứ?? Vừa nhìn thấy anh ta, cái mông tôi bất chợt đau nhói. Tên đáng ghét này, à, có khi nào anh ta nghe lỗi được ý kiến sáng tạo của tôi, muốn mời tôi về công ty. Xem ra anh ta cũng có mắt nhìn người đấy.

Cô y tá tiêm thuốc cho tôi xong, ghé vào tai anh ta nói nhỏ. Sau đó rời đi, bỏ lại hai chúng tôi một phòng.

— Tặng cho em. – Anh ta chìa ra một bó hoa hồng trước mặt tôi. Tôi nhìn anh ta, anh ta nhìn tôi.

— Thay vì mua hoa, anh mua bao cao su ủng hộ công ty tôi đi – Tôi nói. Và tôi thề là nhìn thấy rõ gương mặt anh ta từ màu đồng nam tính thành màu tím bầm như mông tôi ngày xưa bị mẹ cầm chổi đánh.

— CƠM VIỆN CÓ NGON KHÔNG?? – Anh ta hỏi, tay khẽ vuốt lên mấy sợi tóc lòa xòa trên trán tôi.

— Cũng ngon, hôm nay còn có thịt lợn hầm. Tôi thích món đó, mỗi tội tay chân băng bó, toàn phải nhờ cô y tá lấy hộ. Mà anh thấy cô y tá ban nãy không, cô ấy tên Mỹ. Người gì vừa đẹp, tính tình lại tốt. Lần nào đi lấy cho tôi, cô ấy cũng xin bác phụ bếp lấy miếng thịt to. Anh thấy có tốt không, lấy được một người như cô ấy là phúc ba đời đấy.

Tôi nói mãi mê, đến lúc nhìn lại, mặt anh ta... thật sự đen giống...giống....chó mực

Tiểu công

Tôi cực kì không vui khi thấy cậu ấy nói tốt về cô y tá. Cái gì mà phúc ba đời chứ hả, được người như tôi để ý, e là cậu ấy phúc bảy đời đó. Mấy miếng thịt lợn có gì mà quý, nếu cậu ấy muốn, tôi có thể gọi cả đầu bếp nhà hàng năm sao đến nấu cho ăn. Cái gì mà đẹp chứ hả?? Có đẹp bằng tôi không? Tính tình tốt?? Thử hỏi cô ta ở trên giường có làm cậu thoải mái như tôi không?

Cái đồ ngốc nghếch, đầu lúc nào cũng chỉ nghĩ đến bao cao su với tăng doanh thu.

Lại còn cái khi gì mà ai lấy được cô ta, đừng có mơ tưởng, kiếp này, cậu chỉ có đi lấy chồng thôi.

Nghĩ đến là bực mình, có tôi rồi còn dám tơ tưởng tới cô gái khác. Tôi phải phạt cậu, tôi cười khẩy nhìn cậu ấy chìm dần, đôi mắt dần nhắm lại. Nhớ lại lời cô y tá, tôi đóng cửa phòng bệnh

Sau đó, ngay tại bệnh viện, chúng tôi làm những gì cần làm.

~Tiểu thụ

Sau đó, ngày nào anh ta cũng đến thăm tôi. Lần nào cũng là một đóa hồng trên tay. Có một điều lạ là, trí nhớ của tôi chỉ đến một lúc nào đó đang nói chuyện với anh ta. Sau đó khi tỉnh lại, có khi anh ta vẫn ngồi đó nhìn tôi triu mến, có khi thì đi mất, để lại mảnh giấy: “ Tôi có việc bận phải về xử lí, lát nữa sẽ có người mang cơm đến cho em”

..... Có một chuyện tôi không hiểu nổi

Vì sao mỗi lần anh ta đến thăm, sau đó mông tôi sẽ rất đau. Đau y hệt như lần đầu tiên chúng tôi làm vậy đó, thật là kì lạ..

Tôi dồn hết trí não để suy nghĩ cái sự lạ kì này: tôi đau mông mỗi khi anh ta đến, anh ta đến luôn mang theo bó hoa hồng, cứ đang nói chuyện tôi sẽ mất đi ý thức.

Với cái đầu thông minh, tôi lập tức hiểu được chuyện gì đã xảy ra, tên khốn này, không ngờ hắn là kẻ như thế.

Tiểu công

Tôi vẫn như thường lệ, đến bệnh viện với một bó hoa hồng. Không hiểu vì sao hôm nay cậu ấy thấy tôi, mặt tối sầm, miệng cười khẩy. Tôi vô tội chưa hiểu mình đắc tội gì, cậu ấy nói

— Anh đừng tưởng tôi không biết gì. Anh được lắm, dám làm trò ấy với tôi. Vì sao mỗi lần đang nói chuyện với anh tôi lại hôn mê? Vì sao lần nào cũng bị đau mông. Cuối cùng tôi cũng biết.

— À, em biết rồi cơ à?

— Hừ, anh nghe bác sĩ nói tôi dị ứng phấn hoa nên cố tình mang hoa tới đúng không. Bảo sao mỗi lần mang hoa hồng tới là mông tôi lại đau.Dị ứng nên đau mông. Hừ, anh làm thế để tôi lâu ra viện, anh sợ nhân tài như tôi sẽ đe dọa công ty anh phải không???

Tôi sầm mặt, giờ tôi mới biết, mình yêu nhầm một tên ngốc bị tự kỉ.

— Anh dám đảm bảo em không bị dị ứng với phấn hoa

— Anh chứng minh đi

— Chứng minh thế nào?

— Mai anh đến, thay hoa bằng bao cao su công ty tôi đi. Nếu mông tôi vẫn đau thì không phải lỗi do anh. Làm như thế, anh vừa chứng minh được mình trong sạch, cũng là ủng hộ sản phẩm công ty tôi luôn.

Tôi nhếch mép, tên ngốc này đúng là “vẽ đường cho hươu chạy”. Hoa không thích lại thích bao cao su. Cũng tốt thôi, càng đúng ý tôi.

~Tiểu thụ

Công ty tôi mà biết giám đốc công ty đối thủ phải đi mua bao cao su công ty mình liệu có sướng phát điên mà thăng chức cho tôi không nhỉ?? Tôi đúng là thông minh mà, nhìn biểu hiện của anh ta là đoán ra tất cả.

Hôm sau, anh ta đến, cầm theo cả một rổ bao cao su siêu sướng. Tôi vui vẻ nhận món quà, cười toe toét sung sướng. Nhìn thấy sản phẩm công ty mình vẫn thoải mái hơn.

Nhưng.... Nhưng... nhưng mà vì cái gì..... Tôi vẫn ngủ quên khi đang nói chuyện....

Và ngày hôm sau, mông tôi đau, lưng tôi đau, tay chân tôi đau, ngực tôi cũng đau..... Chỗ nào cũng đau.

Thế là như thế nào????????????? Chẳng lẽ tôi mắc bệnh nan y.

~Ở trong căn phòng bệnh, có một người gào thét lo lắng mình mắc bệnh nan y. Ở trong căn phòng làm việc, có một người nào đó cười gian tà, tinh thần cực kì sảng khoái vì hôm qua được phát tiết đến 8 lần. Tuy là có hơi tùy tiện nhưng thôi kệ đi, sai người bồi bổ cho cậu ấy nhiều một chút vậy. Dù sao cậu ấy cũng không thoát được khỏi tay mình. Người ấy cứ thế cười, thậm chí lên kế hoạch

~Quay trở lại quá khứ, ngày đầu tiên anh đến thăm cậu, cô y tá đã nói

— Trong thuốc của bệnh nhân có thành phần thuốc an thần, anh nói chuyện một lúc rồi chú ý để bệnh nhân ngủ.

Có một cô y tá không biết rằng mình đã gián tiếp hại cái mông của bệnh nhân yêu quý và giúp công ty bao cao su so kiu ngày càng phát triển do người điều hành rất khoan khoái vì thỏa mãn mỗi đêm

9. Chương 9

Hôm nay tôi được xuất viện, hít một hơi thật sâu, nhìn ngắm xung quanh. Các bạn có hiểu được không, ăn cơm viện còn nhiều hơn cơm nhà. Cảm giác giống... giống như tù nhân được miễn hạn vậy. Rất khoan khoái, rất thoải mái, đến mấy bịch rác góc đường tôi cũng thấy dễ ngủ hơn mùi thuốc sát trùng nồng nặc ở viện.

Hôm nay tôi ra viện, mọi người có tưởng tượng được cảnh từ bác sĩ ngoại khoa, nội khoa, y tá, bệnh nhân, người nhà bệnh nhân đều bắt mắt mừng, rồi nói “ Mong sớm gặp lại cậu “, “ Hẹn gặp lại”, Tôi biết tôi bộ dáng dễ thương, điển trai, người gặp người yêu... nhưng có đến mức thành khách quen như vậy không.

Còn đang phân vân nên gọi taxi hay đi xe buýt về, trước mắt tôi – chiếc xe thể thao màu đen óng đồ cái kịch. Tuy không am hiểu nhiều về xe cộ, nhưng nhìn qua dáng xe, tôi nghĩ mình có bán bao cao su cả đời cũng mua không nổi. Lòng ganh tị lên ngôi, tôi thoáng có ý nghĩ lấy viên đá cào cho vài phát, xe gì mà còn bóng hơn cả gương nhà tôi.

Nhưng tôi sẽ không làm vậy, cầm đá mà cào đau tay, chưa kể còn phải đền tiền, thậm chí lại phải vào viện. Thiệt đơn thiệt kép, thôi thì kệ đi. Kính xe từ từ hạ xuống, gương mặt đẹp trai hiện ra, không, đáng ghét muốn chết. Đúng là anh ta đấy, cái tên giám đốc công ty đối thủ.. Cứ nhìn thấy anh ta là mông lại đau, chính anh ta hại tôi một ngày liền gào khóc đòi bác sĩ hãy nói thật bệnh nan y của tôi.

Tôi vẫn nhớ ngày hôm ấy tôi cười như khóc, nói với bác sĩ:

— Tôi biết mình bệnh nặng, bác sĩ, ông đừng giấu tôi. Dẫu bệnh có nặng đến đâu, xin ông cho tôi biết để có thể chữa chạy. Thực ra.... Bị bệnh thế này tôi mới nhận ra mình còn nhiều điều chưa làm. Có lẽ sau khi xuất viện, tôi sẽ đi du lịch một vài nơi. Sau đó dành toàn bộ thời gian ở bên gia đình. Rồi khi bệnh tình nặng lên, tôi sẽ lặng lẽ ra đi, để mọi người không cần đau khổ. Bác sĩ, ông thấy sao?

— Cậu ... chỉ bị yếu thận thôi

— Nói vậy..... yếu thận là liệt dương hả?? vậy là tôi không thể có con

— Cậu.... đi ngay ra ngoài cho tôi. – Bác sĩ gần như quát lên, tôi thề là thấy gân xanh trên đầu ông ta.

Kết thúc hồi tưởng, tôi cảm hận nhìn cái tên nhờn nhờn trước mặt.

— Mau lên xe, đừng có giờ cái bộ mặt mê trai ấy ra. – người trong xe trêu chọc

Dù sao cũng không mất tiền xe, lại có người đưa về tận nhà, ngu gì chứ. Tôi chui vào xe, dồn sức đóng thật mạnh cái cửa mà không hay biết đôi mắt người nào đó đầy ý cười

— Nhà em ở đâu?

— Anh chở tôi về nhà trọ công ty là được.

— Không được, người chưa khỏe hẳn ở một mình ai chăm sóc. Về nhà em hoặc về nhà tôi.

..... – Tôi chịu thua, đọc địa chỉ nhà mình cho anh ta.

— À, anh tên gì thế?

— Chúng ta quen nhau hơn 1 tháng, làm tình không biết bao nhiêu lần mà em vẫn chưa biết tên tôi à???

— Làm tình không biết bao nhiêu lần? Chúng ta mới làm một lần cơ mà

— À ... ừ không. Tên tôi là Phong, Hoàng Phong. Nhớ cho kĩ, dám quên tôi cốc bêu đầu em – Anh ta khê bẹo lên mà tôi

Tôi tự nhiên đỏ bừng hai má. Đáng ghét

Về đến nhà mình, cô em gái tôi ra mở cửa. Từ khi xin việc làm tại công ty Bao cao su siêu sướng, tôi cũng rời nhà để ở đăng kí ở trọ nhà công ty. Thế nên cũng ít khi về nhà, tính ra cũng ba tháng rồi tôi mới thấy cô em gái nhà mình.

— Anh ba???? Anh ra viện rồi hả?

Đừng có thắc mắc tại sao tôi vào viện hay ra viện người nhà tôi không ai để tâm, đơn giản là tôi chẳng nói gì... và thực sự từ bé đến giờ, tôi vào viện nhiều hơn là ở nhà nữa.

— Bố mẹ đâu? Anh hai đâu???

— Bố mẹ trong nhà. Anh hai đang làm việc ở công ty. Ai ở sau anh đấy??? – Em tôi nghiêng người qua nhìn, hỏi

— Đối tác... phải, đối tác

— Bán bao cao su thì đối tác cái gì??? – ”=” đây chính là biểu tình của em gái tôi

Tôi mặc kệ con bé, kéo tay anh vào nhà.

Tiểu công

Tôi cùng cậu ấy vào nhà, bố mẹ hai người ngồi trong phòng, thấy chúng tôi cũng có chút bất ngờ. Hàn huyền tâm sự một lúc, hai người họ đuổi cậu ấy vào trong thay đồ. Còn lại mình tôi, không hiểu sao không khí trở nên ngưng đọng, cảm giác niềm nở ban đầu của cặp vợ chồng không còn. Là một người từng trải qua nhiều chuyện, tôi biết lúc này không tiện để ra về.. hơn nữa tôi muốn ở bên cậu ấy một lúc

— Cậu tên gì nhỉ? Quan hệ thế nào với con tôi? – Mẹ cậu ấy hỏi, tôi cảm giác bà ấy lạnh lùng hơn hẳn

— Cháu tên Hoàng Phong, là ... đối tác của cậu ấy ạ – Dù sao tôi cũng đâu nói dối, chúng tôi là đối tác trên giường mà

— Cậu thích con tôi, phải không?

— Cháu chưa dám nói thích, nhưng chưa ai khiến cháu có hứng thú như vậy – Tôi không thích nói hàm hồ để rồi phải hối hận.

— Cậu... chắc chắn sẽ thích con tôi. Có hứng thú với đứa đầu heo tự kỉ như nó chắc chắn sau này sẽ thích. Tôi không phản đối hai đứa, quan trọng là cậu phải giữ chân được con trai tôi. Hãy dùng sản phẩm của công ty tôi, thuốc bổ thận tráng dương CNS. Bảo đảm dùng một lần là nghiện. Hiệu quả cứ gọi là mê ly. Dùng thử đi, cậu sẽ vĩnh viễn khiến thằng con tôi chìm đắm trong vòng tay cậu. – Mẹ cậu ấy khoa chân múa tay

— CNS là gì ạ?

— CNS là Cùng nhau sướng. Thấy không, tên công ty chúng tôi cũng rất tình thú. Giá cả lại phải chăng, phù hợp với túi tiền của tất cả mọi người. Không chứa chất bảo quản.

—

— Không được, cậu là giám đốc công ty BCS so kiu đúng không? Mời cậu ra khỏi nhà tôi, ra ngay lập tức. – Bố cậu ấy quát lên. Lườm tôi một cái rồi cùng vợ mình vẫn đang thao thao bất tuyệt về tác dụng của CNS

Tôi....đơ mình giữa phòng khách. Tôi tin mình là một người bản lĩnh, nhưng đến cái nhà này.....

Cô em gái đi vào, thở dài vỗ nhẹ vào vai tôi. Cao ngạo ngồi xuống ghế đối diện, nhàn nhạt nói

— Bố tôi là trưởng phòng maketing của bên Thuốc tránh thai ATLB. Từ hồi dùng Bao cao su thịnh hành, người ta ít dùng thuốc tránh thai. Thế nên bố tôi mới ghét anh.. Thực ra thời đại này, quan hệ dị tính, đồng tính nhiều lắm, dùng bao cao su vẫn hay hơn. Nhưng bố tôi không chịu, nên hồi anh tôi đi làm cho bên BCS siêu sướng, bố tôi còn cầm chổi đuổi anh ra ngoài đó.

— ATLB là gì?

— An toàn là bạn, khả năng đọc từ viết tắt của anh kém nhỉ.

—

Tôi bắt đầu hiểu, hóa ra cái tính hết mình vì công việc của cậu ấy là từ mẹ. Cái tính ganh đua công việc là của bố. Đúng là.... Gen di truyền bền chắc thật đấy. Con trai thứ hai bán BCS, mẹ bán thuốc tráng dương, bố bán thuốc tránh thai. Cái gì đình này....

— Anh cả nhà em là nghề gì? – Tôi hỏi cô bé

— Bán Băng vệ sinh. Hai anh của tôi giống nhau lắm, nên anh không cần tìm hiểu về anh cả kéo điên luôn. Nói chung nhà này, chỉ có tôi là bình thường thôi.

Mọi người hiểu cảm giác của tôi không?

— Aaa

Chúng tôi đang ngồi phòng khách nói chuyện thì nghe tiếng hét từ phòng bếp. Là tiếng cậu ấy, tôi và cô em cùng chạy vào, cậu đứng chết trân, miệng há hốc nhìn hai con mèo đang làm với nhau

— Trời đất, mèo giao phối thôi làm gì phải hét

— Sao con Seme nhà mình lại nằm dưới??? Từ bao giờ có thể loại con cái nằm lên con đực như vậy

— Ai bảo anh con Uke là con cái. Nhìn nó thế kia mà bảo con cái à?

— Uke? Con lông trắng này á? Chẳng lẽ là đực – Cậu ấy kích động, tách hai con mèo đang say sưa không biết trời đất ra, bế con mèo tên Uke lên, sờ sờ phần dưới của nó

— Đừng có sờ Uke, con Seme nó cào chết bây giờ – Cô em gái vừa nói dứt câu, con Seme lông vàng chồm lên, ánh mắt đầy tức giận... hình như pha chút ghen tuông mà cào vào cái tay cậu ấy.

— Phong, con mèo nó cào tôi, nhìn cute không nè, vết cào trông cũng moe– Cậu ấy kêu lên, túm chặt quần tôi.

Một mảnh hỗn độn tiếng cậu ấy phản kích, cô em gái mắng cái tội táy máy, hai con mèo lại đè nhau ra tiếp tục quần quýt

Hồn tôi... hình như bay lên sao hỏa rồi

10. Chương 10

Tôi vô cùng phiền não.

Rốt cuộc một tổng giám đốc công ty bao cao su được ưa chuộng trên thị trường, tất nhiên là sau công ty tôi rảnh rỗi đến mức nào. Rõ ràng trong mấy bộ đàm mỹ, anh nào cũng bận bịu tối mắt tối mũi. Sao Hoàng Phong lại rảnh như thế. Ngày nào cũng đến nhà tôi từ 5h chiều, ăn vạ đến 9h tối mới quyến luyến ra về.

Còn chưa kể ngày nào mưa là giả mù sa mưa đòi ở lại. Cuối cùng dưới sự nài nỉ của anh ta, tôi lại phải chen chúc trên cùng một chiếc giường đơn. Giường tôi một người nằm thì thừa, nhưng hai thằng đàn ông to cao nằm lên thì đúng là thảm họa.

Hôm nay lại thế, anh ta ngồi chồm hổm trên giường tôi, ôm lap làm việc. Đến giờ tôi vẫn chưa hình dung được mối quan hệ này, thỉnh thoảng chúng tôi vẫn làm tình. Nhưng cũng chẳng phải tình nhân, vốn chúng tôi là đối thủ. Hai kẻ không đội trời chung, nhưng anh ta lại quan tâm tôi như thế. Có kẻ thù nào đến tận nhà chiếm giường, bón tận miệng dù tôi khỏe như trâu.

Tuy tôi ghét, nhưng không vì thế tôi để người khác lợi dụng mình.

_ Nhìn gì mà đăm đúi thế? – Hoàng Phong nhìn cậu

_ – Không có tiếng trả lời, ánh mắt cậu chuyển sang nhìn anh chăm chú

_ Minh Tuấn!

_ – Vẫn nhìn, khóe miệng dần dần... rơi nước miếng

_ Minh Tuấn! – Đen mặt

_ – Nhấn mặt, nước miếng vẫn rót

_ Giải nhân viên của tháng công ty em thuộc về người khác rồi – Hoàng Phong vu vơ nói

_ Cái gì, anh nói lại tôi xem. Anh... anh bảo giải nhân viên của tháng không thuộc về tôi. Thế là như thế nào??? Mau nói mau nói – Cậu bưng tỉnh, nhào vào người anh, lắc lắc.

Hoàng Phong bức tức, cái tên ghét này lúc nào cũng để ý mấy chuyện công việc hơn anh. Anh biết đáng về mình làm việc là đẹp nhất, thế nên ngày nào cũng cố gắng mang một lô một lốc công việc về nhà cậu, để cậu được thấy đáng về hoàn mỹ nhất của anh. Thế mà cả lúc bần thần rót cả nước miếng, nhắc đến giải nhân viên của tháng là loạn lên.

_ Bình tĩnh, giải là công ty em chọn. Làm sao anh biết.

_ Tại sao tôi lại không được? Tại sao??????????

_ Tại em có nhiều ý tưởng độc đáo, hay ho nên bị ghen ghét đó mà. – Hoàng Phong dám cá đây là câu trả lời khiến cậu bé của anh hài lòng nhất. Quả nhiên cậu ngừng lắc vai anh, mặt vênh ngược lên, anh thề là hình như cái mũi cậu dài ra rồi.

_ Haizzz, làm người tài cũng khổ. Tôi đâu ham muốn thăng quan tiến chức, tôi chỉ muốn làm nhân viên của tháng, được tăng một chút lương, được tôn vinh một chút. Tại sao họ cứ phải xa lánh tôi.

~Tôi cảm lạnh. Hình như tôi thích em ấy vì cái sự tự tin quá đáng thì phải. Nếu lấy cậu nhóc này về nhà, hẳn là mỗi ngày sẽ bớt vô vị hơn. Tôi vốn là người không coi trọng hôn nhân, độc thân cũng được, cưới cũng chẳng sao. Vậy thì cưới cậu nhóc này cũng không vấn đề gì, miễn sao vui vẻ là được. Yêu gì, thích gì cứ để sau này vun đắp cũng có sao.

Thông suốt rồi, tôi quyết định “lừa” cậu ghét này

_ Em thích làm nhân viên của tháng vậy à?

_ Đương nhiên rồi. Hồi bé, mọi người đều bảo tôi rất ghét, mẹ nói chỉ mong tôi có một cuộc sống bình thường, không ham giàu sang, không bị ai ghen ghét. Tôi chỉ muốn làm nhân viên của tháng, có một chút thành tựu để mang về, để mọi người biết tôi tuy ghét nhưng rất chăm chỉ làm việc. Còn thăng quan tiến

chức, tôi không cần. Làm chức cao để làm gì, bận bịu, lập mưu tính kế. Chi bằng cứ làm một nhân viên nhỏ vui vẻ sống qua ngày.

— Em.... Có muốn làm một công việc, tôi đảm bảo tháng nào em cũng trở thành “ người của tháng”

— Việc gì??

— Đến nhà tôi, làm “ Người vợ của tháng”. Bảo đảm lương cao, đều đặn. Nếu thích anh sẽ trợ cấp thêm bằng lương của anh. Công việc nhẹ nhàng đơn giản, yêu cầu hoạt động cao ở một số địa điểm nhất định. Cơm ba bữa, chỗ ở không phải lo. Được ngắm người đẹp (là tôi) mỗi ngày. Tuy nhiên, phải làm việc khuyeu và hoạt động mạnh.

— Lương sẽ rất cao à?

— Tất nhiên rồi, rất cao. Không cần chạy nhảy ở ngoài, ở nhà tôi là được. Thế nào? Có muốn làm không?

~Tôi băn khoăn, bối rối. Đồng ý với anh ta đồng nghĩa với việc tôi bỏ công việc mình tốn bao nhiêu mồ hôi nước mắt. Nhưng công việc quá hấp dẫn đi, hoạt động mạnh cũng không vấn đề, dù sao tôi sức thanh niên trai tráng. Nhưng lương cao như vậy, trợ cấp tốt như thế, nếu tôi làm bố mẹ sẽ càng an lòng hơn. Nhưng mà, làm “ người vợ của tháng” nghĩa là làm vợ anh ta ấy hả?

— Nhưng như vậy là phải lấy anh hả?

— Đúng thế!

— Nhưng tôi còn phải lấy vợ, làm sao lấy anh được.

— Em không lấy được vợ đâu

— Vì sao??

— Vì em phải lấy tôi mà.

— Tôi.... Đồng ý. – Tôi quyết định chọn. Kệ đi, tôi chỉ cần một cuộc sống ổn định thôi. Lấy vợ hay gả đi cũng không quan trọng lắm. (BVS: cái tinh thần này bảo sao bị dè)

— Tốt lắm, chúng ta đi đăng kí kết hôn nào – Hoàng Phong gấp lap xuống, đứng dậy kéo tôi thay quần áo.

— Từ từ, từ từ. Nhưng bố mẹ tôi sẽ không chịu đâu. Còn bố mẹ anh nữa, hai thằng con trai cưới nhau, họ không chấp nhận đâu.

— Ừ, em nói đúng. Được, vậy tối nay cùng nhau thu phục các bậc phụ huynh nào.

~~Tối hôm đó, hai chúng tôi ăn cơm xong, Hoàng Phong nói xin phép được nói chuyện với cả gia đình. Vậy là sau đó, toàn bộ gia đình tôi tập trung. Chúng tôi ngồi đối diện bố mẹ. Hai người mỗi tay ôm một con mèo. Hai con Uke và Seme còn tranh thủ liếm mặt nhau. Dễ ghét

— Hai anh chị... à nhầm, hai anh có chuyện gì muốn thưa? – Bố tôi hỏi. Về cơ bản thì thái độ bố tôi dành cho Hoàng Phong đỡ hơn rồi, nhưng đỡ hơn tức là không chỉ mặt đũa tay.

— Bọn con xin thưa với hai bác, cho phép bọn con cưới nhau. – Hoàng Phong nhìn bố mẹ tôi, đồng dục nói.

— Okie – Mẹ tôi nói – Nhưng công ty tôi dạo này ế ẩm quá

— Vâng, bác gái. Con sẽ yêu cầu thư kí đề đạt với toàn bộ nhân viên nam mua Thuốc bổ thận tráng dương CNS.

— Tốt, con tôi gửi cậu

— Không được, em trai tôi tuy ngốc nghếch nhưng là cục cưng nhà tôi. Tôi không nghĩ để em tôi theo cậu, rồi để nó phải sống u uất giam cầm, còn cậu thì ở ngoài trăng hoa. – Anh hai nói

Tôi xúc động nhìn anh, anh, anh đúng là người anh vĩ đại. Không ủng hộ công em coi anh là thần tượng

— Anh, chị gái em là hiệu trưởng một trường nội trú nữ đa cấp. Học sinh chỉ cuối tuần mới về nhà nên hầu như mọi thứ đồ dùng đều mua ở trường. Em có thể yêu cầu chị em hợp tác với công ty anh, em nghĩ các em nữ sinh sẽ rất ưa chuộng BVS công ty anh.

— Bữa nào chúng ta đi ăn, tôi mời nhé em nhé.

— Anh Hoàng Phong, em... – Cô em gái tôi chưa kịp mở mồm, Hoàng Phong đã cười dịu dàng, nói

— Anh đã cho người gửi mua bản quyền và yêu cầu nhà xuất bản dịch các bộ đam mỹ và yaoi trong danh sách em ghi hôm trước, dịch xong sẽ gửi đến tận nhà. Artbook, bản vẽ tay bao gồm chữ kí của tác giả một số bộ Yaoi em thích cũng đang trên đường về.

— Anh Tuấn, đến nhà người ta phải ngoan ngoãn, đừng có heo lười như lúc ở nhà. – Em tôi mỉm cười, nhìn tôi âu yếm

Bố tôi này giờ không nói câu nào, bỗng nhiên đập tay xuống bàn, lạnh lùng nhìn cả nhà một lượt, nói

— Thật hoang đường, vì mấy thứ vô vị đó mà bán rẻ anh em mình như vậy. Hai thằng con trai đến với nhau như thế nào hả??? Luân thường đạo lí ở đâu?

— Bác trai, con hứa sẽ đầu tư vào công ty bác, giúp bác nắm giữ được 30% cổ phần công ty.

— Cảm ơn cậu, mấy thứ đó không giá trị bằng con trai tôi. Nếu cậu cho rằng giá trị con trai tôi chỉ đáng như thế, mời cậu ra về.

Tôi lo lắng giật góc áo anh, tôi biết bố là người cố chấp, cũng không ham lợi tiền bạc, xem ra chiêu mua chuộc của Hoàng PHong không thành công rồi. Tôi rất ngưỡng mộ, rất vui vì bố không “bán” tôi thẳng tay. Nhưng không vì thế mà tôi muốn để bố đuổi anh ấy.

Anh cười khê, nói thâm vào tai tôi “ Yên tâm, tôi chuẩn bị xong hết rồi”

Anh rút từ trong cặp sau lưng ra một phong bì cỡ lớn, cười khê

— Bác, vì muốn hiểu Minh Tuấn hơn nên hôm rồi con có nhờ thư kí điều tra xem em ấy thích gì. Ai ngờ cậu ta lại điều tra kĩ quá, thành ra trong bản báo cáo có lưu lại một số chuyện quá khứ của người nhà mình. Con cũng vô tình tình biết được năm lớp 11, bác có một cậu bạn thân, ngồi cùng bàn. Hai người hình như vô cùng thân thiết đến mức.... Mà hình như bác gái không biết chuyện này?

Tôi cảm thấy mặt bố tôi như cầu vồng, đầu tiên là xanh, sau đó chuyển sang tím, rồi đến đỏ bừng. Bố tôi húng hắng ho, liếc mẹ tôi không có phản ứng gì mới nói:

— À ừm, nam nam vẫn là chuyện xã hội chưa chấp nhận, nhưng gia đình tôi rất tân tiến nên CON RỂ, chào mừng con đến với gia đình này.

Phòng tuyến vững chắc, bền bỉ nhất bảo vệ cho cuộc đời độc thân của tôi bị phá vỡ. Tôi “tôn sùng “ nhìn kẻ khiến gia đình tôi phải gật đầu trong vòng chưa đến 1 tiếng.

Và tôi.... Chính thức bị bán đi như thế đấy.

À không, vẫn còn một cửa ải: Gia đình Hoàng Phong.

Ps: Lúc chúng tôi định rời đi, Seme đột nhiên chạy tới quần chân, kêu ngao ngao. Hoàng Phong cúi xuống xoa đầu nó bảo:

— Yên tâm, mày và Seme sẽ có một chuyến hưởng tuần trăng mật cùng vợ chồng tao. Yên tâm đưa chủ mày cho tao nhé.

Sau đó, tôi trợn trừng trừng nhìn con Uke nổi khùng kéo con Seme ra bếp. Quay qua lườm “ông chồng tương lai”: Hừ, đến mèo cũng không tha

11. Chương 11

Tiểu thụ

Khi mà tôi vẫn còn trong cơn khủng hoảng vì bị bán rẻ cho “quân thù”, hình như Hoàng Phong có nói gì đó rồi kéo tôi lên ô tô. Tôi hoàn toàn không chấp nhận được sự thật cho tới khi Hoàng Phong gõ đầu, bảo: Đến nhà anh rồi, mau xuống xe.

Và cái não nhỏ bé đáng thương của tôi lại một lần nữa phải tiếp nhận sự thật: 9h30 tối, tôi sang nhà người ta, xin cưới con trai họ. Sao quanh tôi toàn những chuyện hoang đường.

Cho đến khi tâm trí tôi trở về Trái Đất, trước mặt đã là “nhị vị phụ huynh” của ông chồng hờ. Trên người họ đặc sệt hương vị nhà giàu, quý phái và trang nghiêm... chỉ ít là hơn ông bố bà mẹ chuộng vật chất nhà tôi. Chúng tôi ngồi đối diện họ, không khí ngưng trọng căng thẳng. Suốt gần ấy năm sống trên đời, lần đầu tiên tôi run như thế.

— Vậy đây là người con nói qua điện thoại. – Bố anh cất tiếng đầu tiên, nói với anh nhưng ánh mắt lại sầm soi nhìn tôi.

— Vâng, thưa bố.

Ông quay sang tôi, ánh mắt thâm sâu khó lường. Làm một người tiếp thị, tôi luôn giỏi đoán ánh mắt, ý muốn của khách hàng (BVS: Đoán toàn sai) nhưng ánh mắt của ông ấy lại khiến tôi chột dạ, tôi chẳng thể cảm nhận được gì qua đó. Tôi đưa ánh mắt cầu cứu nhìn anh, anh chỉ cười khẽ... nụ cười ... bất an.

— Ông Hoàng ho khê nhằm thu hút sự chú ý của cậu, thở dài, ông nói:

— Tuấn phải không con. Hôm trước Hoàng Phong có nói chuyện với bác về tình cảm của hai đứa, hai bác tất nhiên không phải kiểu người cổ hủ. Bác cũng đã cho người điều tra về gia đình con và bản thân con. Con là một chàng trai tốt vì thế bác khuyên thật với con: RỜI XA HOÀNG PHONG ĐI.

— Bố... – Anh nhúu chặt mày. Cậu ngay cả một chút phản ứng cũng không có, thực ra là không biết phải thể hiện thế nào cho phải

— Con trai bác, bác biết. Nó là MỘT THẺNG KHÔNG RA GÌ đâu. Cái gì mà mối tình đầu với chả yêu đương. Thẻng con bác nó vừa tham tiền, tham việc, ăn uống thì kén chọn, tính nết thì chảnh chọe không ra gì. Ăn cơm mà không có món nó thích thì còn lâu nó mới ăn. Hồi nó 10 tuổi, nó cãi bác một lần. Hai bác giận quá, không cho nó ăn cơm. Nó chỉ mặt lạnh lên phòng, tưởng nó tuyệt thực... ai ngờ nó lên phòng gọi điện cho nhà hàng năm sao mang một đồng thức ăn đến. – Bác gái vốn đang ngồi yên lắng nghe tự nhiên thao thao bất tuyệt

— Mẹ... – Anh bực tức gọi

— Nó có bảo với con là nó sẽ chung tình với con không.. Hừ, hồi mẫu giáo nó đã biết yêu, thích cái bạn gì đó hình như là Thảo bông. Lên lớp 1 nó thích bạn Lu lu, lên cấp 2 thì thích một cô bé du học sinh châu phi cao gấp 2 nó. Toàn những sở thích kì dị. Mà bác nói cho biết, thẻng con bác vẫn là trai tân đấy, sống hơn hai chục năm trên đời mà “đưa chuột chỉ để tiểu tiện” Bác còn nghi nó bị bắt lực. Con nghĩ mà xem, con sẽ trao lại cuộc đời mình, hoa cúc của mình cho một thẻng bán bao cao su tính tình chảnh chọe hả con. – Bác trai tiếp lời.

..... – Cậu nhận ra.... Gia đình mình ... vẫn bình thường chán.

— Hai người thôi ngay – Anh gần như gầm lên vì tức giận, trán đầy gân xanh. Biết ngay là hai vị thân sinh chuyên nói xấu con này sẽ không nói câu nào tử tế mà.

Phớt lờ lời anh, bác trai tiếp tục

— Mặc dù nó không ra gì như thế, con vẫn nguyện ở bên nó chứ, Minh Tuấn?

..... – Không phản ứng, đầu óc đã hoàn toàn trôi dạt ngoài vũ trụ rồi.

— Minh Tuấn?

.....

— Minh Tuấn, con nghe ta nói chứ.

— A..... bác... con...con tuy là làm vợ anh ấy vì muốn một công việc lương cao nhưng... nhưng... anh ấy đã đối xử rất tốt với con.. con...con...con sẽ thử học cách làm một người vợ. – Cậu nói xong đỏ bừng mặt, liếc nhìn anh. Anh nhìn cậu cười...bất giác thật thỏa mãn.

— Hoàng Phong à, con đi lừa con trai nhà người ta? – Bác gái nhăn mặt, hỏi

— Không có, là em ấy tự nguyện làm vợ con – Kể nào đó trơ tráo nói dối.

Minh Tuấn:.....

~~Sau đó mọi chuyện dễ thở hơn nhiều, hàn huyên nghe bố mẹ chồng kể xấu ông chồng tương lai một hồi, Hoàng Phong kéo Minh Tuấn đi, chỉ sợ họ làm hư cậu. Khó khăn lắm mới kiếm được “cậu vợ” ngây thơ ngố ngố này, để họ làm hư thật phí của giờ.

Hai người thân thiết ra đến cổng nhà anh, anh khẽ thì thầm vào tai cậu “ Về nhà anh nhé, tối nay anh sẽ chiều vợ hết mực”. Con thỏ nhỏ nào đó đỏ bừng mặt, hung hăng trừng mắt với anh.

Cùng lúc đó, cổng nhà mở ra, một chàng trai đi xe mô tô lái vào, đằng sau đeo theo một cô nàng nóng bỏng đủ tiêu chuẩn “eo con ong, ngực bò sữa”. Chiếc xe dừng lại trước mặt hai người, chàng trai bỏ mũ bảo hiểm ra, gương mặt khá giống Hoàng Phong, rất đẹp. Cậu ta cười khẽ, bảo

— Anh hai, về đó hử. “ Anh dâu” em đây à? – Liếc về phía cậu, cậu ta nói

— Tuấn, đây là em trai anh, Vũ. Vũ, đây là vợ anh, Minh Tuấn. – Anh giới thiệu qua loa, tranh thủ chặn đường nhìn của cậu tới em trai mình, rằng nhe ra cảnh cáo cậu không được “mê trai”

— Chào anh dâu. À, anh hai, có mũ bảo hiểm nào trong người không. Hàng nóng đang cần. – Nói rồi liếc khẽ cô gái đang ngồi sau lưng, tối nay cậu ta sẽ có một đêm thỏa mãn đây.

Minh Tuấn khẽ nhú mày, cậu bé này giỏi thì 18,19 tuổi, sao lại bừa bãi thế này. Chẳng lẽ không ai quản được cậu ta à. Cậu ghét nhất loại người lãng nhăng, lạm giao tình cảm như vậy. Lại nhớ đến cô em nhỏ hủ nhà mình, tuy nó ghê gớm nhưng còn ngoan chán.

— Không có, mấy thứ ấy trữ trong người làm gì.

— Ày, phòng anh chả lẽ không còn cái BCS nào à.

Nghe đến Bao cao su, mắt Minh Tuấn sáng bừng, bao nhiêu phản cảm ban nãy bay biến hết. Đại não cậu Ting một tiếng “ Có gà béo”. Mặc bệnh nghề nghiệp, cậu mặc kệ Hoàng Phong, hung hăng túm lấy cậu bé kia, thao thao

— Em trai à, cần BCS phải không? Thích mùi vị nào, sô cô la, sầu riêng, vani, dâu tây hay trà xanh. Loại dày thô ma sát hay mỏng nhẹ êm ái, à, có loại chống thấm nữa đấy. Em dùng cỡ nào nhỉ? Siêu nhỏ? Nhỏ? Vừa? To? Cực to? Hay loại “ Người khổng lồ xanh”. Họa tiết, da báo nhé? À không hay chấm bi, hay loại có lỗ hồng quanh thân, họa tiết vịt cao su cũng thịnh hành lắm này. Với người đẹp trai có khí chất như em, anh nghĩ nên dùng hương vani, con gái thích hương này lắm, bảo đảm sẽ ngất ngây. Hương vani cỡ vừa... à không, em chắc phải cỡ to chứ.... Họa tiết chấm bi lỗ hồng quanh thân đi. Anh có sẵn đây, em muốn dùng loại nào.

Hoàng Phong.....

Cô gái.....

Hoàng Vũ:.. Anh.. có những loại.. loại nào?

Minh Tuấn hào hứng móc từ túi quần bên phải ra năm cái màu sắc sắc sỡ, túi bên trái thêm 3 cái nữa đủ kích cỡ. Lại thực tay ra đằng sau túi bên trái 6 cái bao bì giống nhau nhưng hương ngào ngạt. Túi sau bên phải móc ra cái ví, lôi ra 4 cái nữa bề dày nổi khác nhau. Hai túi ở đầu gối lại lấy thêm được 7 cái nữa bao bì màu xanh, rất lớn, cũng có cái nhỏ tí xíu. Túi áo trong móc ra 5 cái nữa màu hồng, bao bì in hình vịt domo, cái in hình trái tim đỏ rất dễ thương. Hai túi ngoài áo lấy thêm được 8 cái nữa của đủ các công ty bao cao su trên thị trường.

Cậu ngồi bệt xuống, bày một lô một lốc các loại bao cao su ra xếp thành hàng ngay ngắn thẳng tắp, ánh mắt mong chờ nhìn chàng trai trẻ. Ba người còn lại miệng há hốc nhìn màn “lột đồ móc bao cao su”. Tiếp tục, cậu lại tiếp thị

— Cái này là hương dâu cỡ vừa in họa tiết vịt domo. Cái này là “người khổng lồ xanh”, tùy theo nhiệt độ mà sẽ đổi màu nữa, mùi kẹo cao su. Cái này là cỡ siêu nhỏ, khuyên em không nên dùng vì nó chỉ vừa ngón tay giữa thôi, dùng không đúng cỡ thít vào sẽ đau lắm. À chưa hết, cái này là.....

— Thôi đủ rồi, anh dâu, em lấy hết. Anh hai à, vợ anh tàng trữ bao cao su hộ anh luôn rồi – Nói rồi cậu ta đưa cho Minh Tuấn tờ tiền mệnh giá rất lớn, cầm hơn chục cái BCS, cười ha hả rồi cùng cô gái kia..... leo cây trèo lên phòng. Cậu nhìn tờ tiền trong tay mắt sáng bừng, than thầm đúng là gà béo, béo mỡ là đẳng khác. Lại nhìn thấy hai người họ phải leo cây chặt vật vào phòng, ngơ ngác hỏi

— Không cần thắc mắc, bố mẹ anh mà thấy nó dẫn gái về làm cái trò đó... chắc chắn sẽ thiên nó.

— Thế sao không ra khách sạn, đỡ phải vất vả.

— Nó bảo ở khách sạn không tiện nghi như ở nhà.

— Nhà anh..... còn kinh khủng hơn nhà em. – Cậu nhăn mặt

Anh khẽ cười ôm lấy cậu kéo vào ô tô. Hạnh phúc trở về căn nhà của họ. Đám cưới....có lẽ cũng nên chuẩn bị đi thôi.

12. Chương 12

Có nằm mơ Minh Tuấn cũng không ngờ nổi sức mạnh của gia đình Hoàng Phong đáng sợ đến mức này. Tối hôm “đến nhà chồng” trở về, anh chỉ nói vu vơ một câu “Mau mau chuẩn bị đám cưới thôi”.

Và cái “Mau mau” của anh là tròn một tuần sau, cậu nằm trong phòng ngủ hai người thì nhận được tin nhắn của anh “Dậy đi, 30 phút nữa Minh Châu tới đón em. Tiệm XXX, số 69 phố SM (địa chỉ quen thuộc của hủ nhĩ) . “

Cậu gãi gãi đầu, mơ màng nhắn lại: “Minh Châu là ai?”

Ở một nơi nào đó, có một người đọc tin nhắn mà thở dài, biết ngay có người lại quên mất lần đầu tiên hai người gặp nhau mà.

“Em gái anh”

“Anh có em gái à? @0@”

“Lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, là ai bảo con bé nên dùng bao cao su để không mắc bệnh? ==”

“Hình như em. Bị tiếp thị sai nhiều thế, làm sao em nhớ nổi”

“... Dậy mau, 45 phút nữa không có mặt trước mắt anh thì em chết chắc”

“Em chết ai lo cho “Xúc xích heo chết” nhà anh? “

“ Gian thi cũng được, tình thú phết”

“ Chết đi >”<>

“ Yêu em”

Hoàng Phong nhận tin nhắn của người yêu, nhắn lại. Khóe môi giương lên hoàn hảo, đôi mắt ẩn chứa ý cười. Từ trước đến nay, anh luôn cho rằng vì một người mà thay đổi quy tắc của bản thân là ngu ngốc. Lần đầu tiên cầm cuốn sách về kinh tế trên tay, bố anh đã mỉm cười nhưng đầy nghiêm khắc nói: “Một thằng đàn ông thành công hay thất bại, sau đó đều là một người đàn bà giật dây”

Sau đó, ngay cả khi anh chưa kịp lãnh ngộ được điều thâm sâu ấy thì ông Hoàng đã phải trả giá cho câu nói ấy bằng cả máu và nước mắt. Bố anh đã phải đổ máu, máu mồm máu mũi, máu mặt, nước mắt nước mũi Vì bị vợ đánh. Thế nên sau đó, trong tâm trí anh thấu hiểu một chân lý sâu sắc.

Mà vì cái chân lí ấy, nên giờ anh rất thỏa mãn khi lấy cậu. Nếu đàn bà nguy hiểm thì đàn ông chắc không sao, nhất là cậu ngốc này. Tương lai chắc chắn anh sẽ rất thú vị nhờ “cậu vợ nhỏ ngốc nghếch” này

Nụ cười anh càng tươi hơn, hít một hơi thật dài “ Tôi sắp làm chồng người ta rồi”

~Tại nhà riêng của Hoàng Phong, Minh Tuấn

Cậu vội vã chạy ra khi nghe tiếng chuông cửa dưới nhà, một cô gái nhỏ xinh xắn xuất hiện trước cửa, mắt mở to bất ngờ nhìn cậu:

“ Oa, anh dâu, em là Minh Châu, em chồng anh. “

“ Chào em” – Cậu gượng gạo đáp lại lời mời chào thân thiện của cô. Vì ám ảnh của quá khứ, cậu rất sợ nụ cười thân thiện của khách hàng, vì sau đó khả năng ăn đập là rất cao.

“ Chúng ta mau đi thôi, đến trễ phút nào anh hai sẽ giết chết em mất”

“ Ủ ừ.. đợi một chút”

Sau đó hai người rất buồn sả mà đi tới nơi Hoàng Phong dặn, trên đường đi cậu cũng biết thêm một chút, Minh Châu là con gái út nhà họ Hoàng, là đứa được anh hai cưng hơn hẳn thằng em giữa trời đánh. Trong lúc Minh Châu hào hứng kể về những chuyện hồi nhỏ, tất cả những gì trong đầu Minh Tuấn

“ Sinh tận 3 đứa, không có kế hoạch gì cả. Nếu mà dùng BCS của mình có phải là không “ may mắn” vậy không?”

~Cho đến khi tới địa điểm ấy, Minh Tuấn mới nhận ra.... Hóa ra là một tiệm áo cưới. Thoáng rùng mình một chút, cái đầu nhạy bén của cậu hoạt động hết công năng, không phải... không phải là bắt nhau mặc váy cưới chứ hả?

.....

Và sự thật đã chứng minh, sau 15 phút bước vào cửa hàng, một tiếng la thất thanh

“ KHÔNG, CÓ CHẾT CŨNG KHÔNG MẶC VÁY CƯỚI. TỪ HÔN, KHÔNG CƯỚI XIN GÌ NỮA”

Hoàng Phong cũng đoán trước phản ứng của cậu, anh xoa xoa hai thái dương đau nhói của mình, cũng may anh đủ sáng suốt mà chuẩn bị trước mọi việc. Tuy là không muốn nhưng đành thực thi kế hoạch lừa cậu vậy.

— Tuấn, chuyện trang phục tính sau, đây là những điều cần cho đám cưới anh muốn lấy ý kiến của em. Em trả lời nhé, trong lúc ấy anh sẽ tìm thử trang phục.

Cậu thở phào, miễn sao chưa phải mặc váy cưới là an tâm rồi. Mỉm cười thỏa mãn cầm tờ giấy trên tay, cậu vui vẻ điền điền viết viết một hồi.

Trong lúc đó, Jonathan – nhà thiết kế nổi tiếng người Anh, cũng là người quen của Hoàng Phong mang tới bộ đồ cưới đích thân anh ta thiết kế, may đo. Vì đây là đám cưới của bạn mình, người chưa từng mở lời nhờ vả ai một câu nên anh đã rất cẩn thận, tỉ mỉ trong từng chi tiết. Có thể nói, bộ trang phục cưới “ đôi vest” này là tác phẩm hài lòng nhất của anh từ trước đến giờ.

— Hey, Phong. Vợ cậu đâu rồi, cho người bạn này xem mặt chút nào.

Hoàng Phong đánh mắt về hướng cậu, tuy là bạn nhưng anh ít khi mở lời nhiều. Cũng chỉ có tên Jonathan mồm năm miệng mười này mới chịu nổi tính kiêu ngạo của anh. Anh chỉ cần “ nhiều lời” với bà xã mà thôi.

— Woa woa, cũng rất được nha, tuy không xuất sắc lắm nhưng tương đối dễ nhìn, dáng người hơi gầy. Chắc, nhìn cái mông kia, cong như v.....

Jonathan im bất khi bắt gặp ánh mắt giết người của tên bạn mình, anh ta cười cười cầu hòa. Làm bạn với nhau bấy lâu, anh biết mình còn dám bình luận nữa chắc chắn sẽ chết rất khó coi.

— Đây, đồ của cậu đây. Hai bộ vest này tuy nhìn đối lập nhưng đều là một bộ, tôi may từng đường chỉ đều uốn lượn một đôi, bảo đảm hai người mặc lên sẽ đẹp.

— Tôi tin cậu mà. – Hoàng Phong bắt giác mỉm cười, nâng niu hai bộ âu phục trong tay mình.

Sau khi thử âu phục, Jonathan hoàn toàn không nói suông, trang phục rất đẹp, rất vừa người, tôn được dáng của cả hai người, hơn nữa nhìn họ đứng bên nhau rất vừa mắt, không hề có sự kèch cỡm hay so lệch gì.

Minh Tuấn tất nhiên là không biết bộ âu phục trên người mình quý giá đến nhường nào, cậu chỉ quan tâm rằng thật may là không phải mặc váy cưới.

Thực ra, lúc đầu Hoàng Phong cũng chỉ trêu cậu, anh hoàn toàn không định để cậu mặc váy cưới. Dù có là đồng tính, cậu vẫn là một người đàn ông, có tự trọng của đàn ông, anh không nghĩ để người yêu mình phải buồn bã hay bị ép buộc mặc váy cưới, càng không muốn cậu xấu hổ trước gia đình, bạn bè trong ngày cưới của họ.

Anh không cần một cô dâu đẹp nhất. Anh chỉ cần người mình yêu hạnh phúc nhất. Thế thôi.

Ngồi vào xe ô tô đi về nhà, Minh Châu đã đi chơi cùng bạn mình, anh để cho tài xế đưa họ trở về. Minh Tuấn mệt mỏi gối vào vai anh ngủ ngon lành. Anh bật cười xoa khẽ gương mặt cậu, hoàn toàn không nhận ra gần đây anh cười rất nhiều, cười... rất thật

Nhân lúc buồn chán, anh lấy ra tờ giấy kê khai ý kiến của cậu ban nãy. Nhìn lướt qua một lượt, gương mặt rạng rỡ ánh nắng mai của anh bỗng chốc tối sầm. À không, phải nói là đen đến không thể đen hơn.

“ BẢNG LẤY Ý KIẾN CỦA “CHÚ DÂU”Em có ước nguyện gì cho đám cưới này?

Có, Hoàng Phong sẽ mặc váy cưới đẹp nhất đứng bên em trong đám cướiSau hôn nhân, em có dự định gì?

Phản công, phản công, phản công, phản công. NHẤT ĐỊNH SẼ PHẢN CÔNGEm muốn tuần trăng mật của chúng ta ở đâu?

Xưởng sản xuất Bao cao su, em tin rằng em sẽ có ý tưởng giúp công ty anh có nhiều mặt hàng hoàn hảo, độc đáo. HEheTần suất làm bao nhiêu lần thì hợp lí?

Bao nhiêu lần cũng được, nhưng em sẽ hài lòng nhất khi dùng BCS của em và em là côngEm thích loại bao cao su nào nhất?

Em mới nghĩ ra một loại mới nha. Bao cao su cảm ứng nhiệt, nó giống bao cao su bình thường nhưng khi vào “ tiểu cục hoa nóng bỏng”, lớp bao cao su sẽ tan chảy thành xuân được, thấm vào người tiểu thụ, như vậy rất hay phải không?”Em muốn nhận bao nhiêu con?

Một nam một nữ đi. Là con trai, em sẽ dạy cho nó dùng loại BCS nào khiến bạn gái mê mẩn, đắm chìm trong hạnh phúc. Là con gái, em sẽ dạy nó cách dùng BCS làm sao để không mắc bệnh淋 tinh, còn bảo vệ được thân thể. Anh thấy em phải một người cha tốt không? Rất rộng lượng.Em có điều gì muốn nói với anh không?

Bao giờ em có lương và được làm “ vợ của thàng”????????? >u

Hoàng Phong híp mắt, cảm thấy buồn ngủ, dặn dò tài xế đi đường xa một chút, sau đó tựa và cái đầu nhỏ của cậu, cả hai cùng chìm vào giấc ngủ.

13. Chương 13

Hôm nay là một ngày đặc biệt của đời Minh Tuấn – ngày cưới của cậu. Vì ý kiến của gia đình, hai người tạm thời xa nhau, giải tán quốc hội, ai về nhà nấy.

Thế nên là sáng nay, khi Minh Tuấn đang nằm nường inh ỏi trên giường thì một đoàn người xồng xộc nhảy vào, dẫn đầu là bà mẹ “bán con”. Nào là đánh răng cho cậu, tắm rửa, mặc quần áo. Tất nhiên, với khả năng ngủ siêu phàm của cậu – mắt mở lơ lơ thì chả ai rõ ngủ hay không.

— Minh Tuấn, Minh Tuấn – Mẹ cậu gọi thử

— Dạ? – Giọng lơ lơ uể oải

— Con gái, vào đây kiểm tra anh mày dậy chưa cho mẹ!

— Vâng.

Cuối cùng cũng đến tay cô em hủ, cô cười cười gian tà, nhìn ông anh ngu ngốc siêu cấp vẫn đang lơ đãng mặc cho mấy ông thợ trang điểm “ người kéo người nín”.

— Anh à, biết hôm nay ngày gì không?

— Ngày gì

— Ngày cưới của anh đó

— Cưới ai? Sao anh không nhớ?

— Cưới anh Hoàng Phong.

—Ồ ồ, thế à. Cưới Hoàng Phong à. – Cậu lảm nhảm nói theo em mình, hoàn toàn không còn chút ý thức nào, nước miếng sắp rơi rồi.

— Anh nè, anh Hoàng Phong bảo sẽ cho anh mặc váy cưới, có nơ có ren, dễ thương lắm – Cô gian tà nói

—Ồ, mặc thì mặc.

— Mẹ! Anh ba chưa tỉnh đâu. Mang xô đá vào cho con – Cô gào to ra ngoài cửa. Biết ngay mà, rõ ràng chưa tỉnh ngủ, lúc bình thường nghe đến váy cưới không làm loạn lên mới là lạ.

Ờ thì trong truyện bao giờ cũng là: Vào cái ngày thiêng liêng ấy, sáng ra, cậu tẩy sạch thân thể mình, mặc lên bộ áo cưới giản dị nhưng tinh tế, thanh thoát, khoe được cơ thể thanh mảnh. Khẽ cười, đưa tay đón lấy ánh nắng ban mai mới, cậu huyết sáo: một chút nữa thôi, cậu và anh có thể bên nhau mãi..... mãi mãi.... Mãi mãi.... Mãi mãi>> STOP

Dừng tại đây!

Thực ra, sau khi bị tạt một xô đá lạnh, Minh Tuấn đáng thương chính thức tỉnh ngủ và hứng chịu cái gọi là “Tiền hôn nhân”. Theo như cậu nghĩ, nó chả khác mấy so với quá trình kiểm tra Bao cao su là mấy

Cũng tẩy rửa, cũng kiểm tra, cũng trang trí cho đẹp sau đó đánh dấu cách một cái, đưa đến tay người tiêu dùng. Lần đầu tiên trong đời, Minh Tuấn nhận ra bản thân gắn bó sâu sắc với từ bao cao su nhiều biết bao.

Làm nhân viên tiếp thị, sống nhờ vào doanh thu tiêu thụ của bao cao su, lấy một ông chồng là giám đốc công ty bao cao su, bản thân mình ngày cưới bị dày vò như cái bao cao su. Cậu chợt nghĩ... có nên dùng bao su làm bóng bay treo tiệc cưới cho tiết kiệm không nhỉ?

~Tiệc cưới diễn ra vào buổi trưa, vì gia đình Hoàng Phong theo Đạo, Minh Tuấn thì không nên lễ cưới tổ chức tại nhà thờ, trước sự chứng kiến của Chúa, của cha xứ vào bao nhiêu cặp mắt, hai người đàn ông, tại nơi đây đọc lời thề yêu thương nhau trọn đời.

Có lẽ với nhiều người, điều này thật kì cục, hai người đàn ông ở bên nhau, đám cưới không có váy, chỉ đơn giản là hai bộ lễ phục, hai người đàn ông không có gì ràng buộc nhau, liệu có thể bên nhau trọn đời?

Có lẽ với nhiều người khác nữa, đám cưới này thật thiêng liêng, họ được chứng kiến cái gọi là tình yêu, không phân biệt tuổi tác, giới tính hay địa vị. Đơn giản là yêu.

Đám cưới này sẽ thật tuyệt vời, lắng đọng vào lòng người biết bao nhiêu nếu không có những thành phần gây rối và hai bạn trẻ của chúng ta.

Có lẽ đây là đám cưới đáng nhớ nhất của mọi người khi mà cha xứ đọc lời tuyên thệ – do chính hai bạn trẻ viết:

“ Minh Tuấn, con có nguyện lấy Hoàng Phong cho dù cậu ấy quá tuyệt vời, quá men lỳ, quá đẹp trai. Con có nguyện làm bạn đời của cậu ấy cho dù đêm nào cũng mệt mỏi và sáng hôm sau lưng sẽ còng, chân sẽ run. Con có chấp nhận những yếu điểm của cậu mặc dù cậu quá hoàn hảo, không có nhược điểm gì. Con có chấp nhận cuộc sống làm “ Người vợ của cuộc đời”, lương tháng bằng lương của tổng giám đốc công ty BCS So Kiu không chiết khấu phần trăm. “

Mọi người đang cười nói đột nhiên im phăng phắc, không ai nói nổi lời nào. Minh Tuấn quay sang lườm Hoàng Phong, nhận được ý cười thỏa mãn đáng ghét của ai đó. Cậu chỉ hừ mũi nói: Con đồng ý

Cha sứ mồ hôi lạnh chảy dọc sống lưng, đọc tiếp:

“Hoàng Phong, con có nguyện lấy Minh Tuấn cho dù so với cậu ấy con còn quá non kém. Con có đồng ý rằng sau khi cưới nhau sẽ chỉ dùng BCS do Minh Tuấn sáng chế. Đi đâu cũng phải nói Minh Tuấn là chồng tôi, phải tạo điều kiện hết sức cho cậu ấy có cơ hội phát minh ra nhiều loại bao cao su mới độc đáo, thu hút khách hàng. Nếu Minh Tuấn không muốn làm thì tuyệt đối không rờ mó linh tinh. Con có đồng ý sẽ chiều chuộng những nhu cầu hợp lý của cậu ấy, yêu thương cậu ấy cho dù thói ngỗ rất xấu, lười tắm và sở thích là sưu tập bao cao su không?”

Hoàng Phong lườm cảnh cáo Minh Tuấn, ánh mắt “Về nhà chết với anh”. Anh đồng dục nói: Con đồng ý.

Cha sứ mồ hôi mẹ mồ hôi con chảy ra hết, lúc này mới dám thở phào mà bảo: Nếu không còn ai ở đây có ý kiến gì, tôi tuyên bố, Minh Tuấn và Hoàng Phong chính thức là v....

— KHOAN!

Tiếng một người đàn ông vang lên đồng dục, là anh trai Minh Tuấn.

— Tôi ...

Chưa nói hết câu, Hoàng Phong đã ngắt lời, nói một mạch

— Anh, bố, mẹ gọi điện cho trợ lý đi. Hợp đồng xong hết rồi.

— Em trai à, chúc em hạnh phúc

Nói rồi, anh trai Minh Tuấn chạy ra ngoài, có lẽ gọi điện cho trợ lý. Mọi người vốn cho rằng xong rồi thì chú rể nhìn chăm chăm phía hai cụ nhà mình đang bồn chồn đứng ngồi không yên nói

— Bố mẹ có gì cần nói thì nói xong đi.

— Minh Tuấn à, ta khuyên con thật lòng đấy. Giờ hối hận vẫn còn kịp, con đừng lấy thằng ranh này, nó khó nuôi, đáng sợ, ghê gớm. Chúng ta là cha mẹ mà nó còn trừng mắt nhìn. Con nghĩ mà xem rước con về nó sẽ đối xử thế nào. Nói con hay, sở thích của nó là SM đó, nó thích nhất là nện và dây thừng đó. BỐ NÓ ĐI CON.

Ông Hoàng túm chặt lấy vai cậu con dâu, lắc lắc không quan tâm đến hình tượng. Tất cả mọi người đều xanh mặt, Minh Tuấn bị lắc đến trắng bệch. Chỉ riêng Hoàng Phong là mặt đen như than. Anh chỉ về phía hai con Uke, Seme đang đứng trong góc phòng quán quýt sau một màn “Ý a Ý a”

— Uke, Seme, dắt ông bác này ra ngoài.

— – nghếch mặt nhìn, sau đó lẩn ra không thèm để tâm

— Chúng mày sẽ có một phòng riêng để quán quýt với nhau.

Sau đó, hai bạn mèo Uke, Seme thật sự đã lôi kéo bằng được ông Hoàng ra ngoài trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Cuối cùng đám cưới cũng diễn ra suôn sẻ. Hoàng Phong và Minh Tuấn thì khỏi nói rồi. Chỉ có cha sứ tội nghiệp đến phát cảm vì mồ hôi chảy nhiều. Các vị khách thì thấu hiểu thế nào là “vĩnh viên không quên”. À, đáng thương nhất có lẽ là ông Hoàng khi mà bị Uke và Seme tháp tùng, nhất quyết không vào được hội trường để ăn chút gì lót dạ, chỉ đành gọi điện thoại kêu vợ mình mang thức ăn ra tiếp tế. Đồng chí Uke và Seme thì sướng rồi, từ giờ tụi nó có phòng riêng, muốn làm sao thì làm..

Vì là nam nam nên chúc rượu cả hai đều nhận cả, người nọ đỡ người kia. Nói vậy thôi chứ tittle lượng của Minh Tuấn không thể dùng từ tề để miêu tả. Mới đi hết một bàn đã sắp không đứng nổi rồi.

Và tất nhiên, kết quả sau bữa tiệc là Hoàng Phong cao ngạo bế “bé yêu” nhà mình vào xe, trừng mắt nhìn đám người nổi máu cầu huyết đòi đi theo quấy rối. Ôm cậu nhỏ trên tay, Hoàng Phong thở dài, cuộc đời đúng là kì diệu. Cả đời anh chưa từng nghĩ có một ngày sẽ yêu một người con trai, còn là tên ngốc này nữa.

Khẽ hôn lên đôi môi đầm rượu, hít hương rượu phảng phất, có lẽ anh cũng say rồi. Say cả rượu, cả cậu.

“Đừng yêu, cùng anh nắm tay đi đến cuối đời là được”

Sẽ có một ngày hết yêu. Nhưng nắm tay thì chỉ khi cả hai cùng buông mới được.

Em biết không, với mọi người: BCS là thú tục tăng, gây cười.

Với chúng mình, BCS là thứ gắn kết đôi mình.

Vì em là Chàng BCS, anh là chồng của chàng BCS

À, hứa với em, trong một bức thư nào đó trước khi anh chết già, anh sẽ ghi rằng “Yêu em”.... Nhưng, phải về già, mình nhé.

HOÀN CHÍNH VĂN

14. Chương 14: Phiên Ngoại 1

Sau khi cưới nhau được ba tháng, mọi chuyện vẫn thật tốt đẹp biết mấy. Cho đến một ngày kia, Hoàng Phong bắt được mấy cô thư kí của mình đang bí mật xem gì đó

__ Các cô đang xem cái gì?

__ A ... a ... sếp... sếp.... – Bị sếp tổng bắt được đang làm việc riêng, mấy cô gái cuống cuống lo lắng, một cô nhanh trí, nói

__ Dạ, bọn em đang nghĩ cách giúp sếp ạ

__ Giúp tôi? – Hoàng Phong lạnh lùng, hỏi. Anh cũng muốn xem mấy cô này định chống chế thế nào.

__ Dạ, bọn em đang thử nghiệm cứu về sinh tử văn. Tức là nam nam sinh được con sếp ạ. Sếp thử về nghiệm cứu với vợ xem. Không biết có sinh được không nhưng chí ít sếp cũng có cơ để thú tính ạ.

Hoàng Phong trầm ngâm suy nghĩ, trẻ con lên ba cũng biết đây là chuyện vợ vẫn. Nhưng dùng cái này làm cơ để thân cận với bà xã cũng không tệ. Nhưng mà, vẫn cứ phải trị mấy cô này đã.

Anh mỉm cười, nói:

__ Rồi, để xem, vợ tôi mà sinh được tôi tăng lương cho các cô

Nói rồi, anh bỏ đi. Không hiểu sao, các cô gái của chúng ta cảm giác như vừa bị thít dây thừng vào cổ

~~Tối hôm đó, có một tên đàn ông to lớn nào đó làm nũng, dụi dụi vào bụng bà xã đang căng tròn vì no.

__ Bà xã ơi, chúng mình sinh con đi

__ Anh thần kinh à, nam nam làm sao sinh con – Minh Tuấn lim dim muốn ngủ, ả ả cái đầu nặng trĩch trên đầu mình ra nhưng kẻ vô sỉ nào đó vẫn bám chặt

__ Có sinh tử văn mà, biết đâu được. Chúng mình thử đi nhé.

__ Thế anh để nhé – Minh Tuấn bật cười, em rất tỉnh và đẹp trai.

__ Cũng được thôi, làm mẹ thích quá mà. Con nó bám lấy mẹ hoài, có gì dạy con về BCS cũng dễ

__ Em làm mẹ, em làm mẹ, đừng tranh với em – Minh Tuấn bật dậy, nhảy lên người anh. Quả nhiên cả đời cậu cũng đừng mong nắm thóp được Hoàng Phong.

__

__ Được được, em làm mẹ.

__ Nhưng mà nếu muốn có thai thì không dùng được BCS nữa. Như vậy làm sao tiêu thụ tốt được. – Minh Tuấn méo xệch, cậu là một người yêu nghề, dù có ở bất kì hoàn cảnh nào.

— Ừ, khó nhí. Vậy thì chúng ta tích cực, làm gấp đôi đi. Như vậy số lượng BCS mình dùng vẫn thế mà vẫn có thể có con. Cứ so le hôm dùng hôm không là được – Kể nào đó cười gian tà, hôn chụt vào xương quai xanh của vợ

— Ừ ha, vậy làm liền nha.

Hoàng Phong nhảy bổ vào vợ, khoe miệng cười gian, cái đuôi sói đập “bộp bộp” vào nệm sô pha.

Uke và Seme nằm ở góc nhà, nghịch mắt nhìn hai ông chủ. Uke nghiêng thân, đụng đụng mũi vào mặt Seme. Kết quả, hai đứa kéo nhau vào nhà vệ sinh ” Ý a ý a”

Đêm đó, căn nhà rung chuyển vì xuân tình êm ái.

~~Cuối tháng, mấy cô thư kí ử dột nhận được thông báo cắt tiền thưởng tháng này. Lí do công khai là vì lạm dụng vật chất, trong giờ làm việc riêng. Lí do ẩn bên trong là do các cô xúi dại mà vợ sếp kiệt sức ốm mấy ngày.

Vài cô gái nào đó ôm mặt khóc, sếp à, là do anh thú tính mà, sao lại đổ cho chúng tôi. ANH VỒ ON QUÁ.

15. Chương 15: Phiên Ngoại 2

Cuộc sống vợ chồng thường ngày khó mà tránh được những lúc cãi vã. Minh Tuấn và Hoàng Phong lần đầu tiên cãi nhau, cũng không có gì to tát, chỉ là tối qua ai đó nổi hứng chơi SM khiến sáng nay bạn thụ nào đó người đau ê ẩm, dỗi nên để chồng nhịn đói đi làm. Cũng vì bạn công nào đó hứng lên chơi SM nên sáng nay bị vợ giận, không cho hôn chào buổi sáng.

Minh Tuấn giận dỗi, quyết định chơi xỏ ông xã nhà mình. Nấu một bàn ăn thịnh soạn, nhìn thì không tệ nhưng mùi vị thì kinh khủng biết bao. Mỳ ý ngọt lịm với không biết bao nhiêu là đường, salad thì trộn với bột ớt và vài món nữa không phải quá mặn thì là cay xè.

Mong chờ cả buổi khi nghĩ rằng sẽ trả thù cho cái mông của mình, ai dè lúc Hoàng Phong ngồi vào bàn ăn.

— Chà, sao em biết anh thích ăn ngọt. Mỳ ý nấu thế này ngon thật đấy.

— Chặc, salad cay cay lạ lạ nhưng cũng ngon phết. Vị rất hợp, lấy cho anh cốc nước.

Nhìn anh uống nước ừng ực mà miệng vẫn khen ngon, Minh Tuấn trầm mặt. Đáng ghét, nấu kinh khủng như vậy cũng ăn được. Nhìn anh ăn ngấu nghiến, cậu tự hỏi chẳng lẽ mình nấu ăn giỏi đến thế?

Quả nhiên cậu nấu rất giỏi, kết quả... đêm đó, Hoàng Phong phải nhập viện do đau dạ dày.

Ngồi bên giường nhìn sắc mặt anh tái xanh, sau khi nghe mẹ anh nói, cậu trừng mắt nhìn kẻ nào đó vẫn đang hôn mê. Mắt ngập nước.

— Em xin lỗi mà, tại em hại anh

— Ghét ăn ngọt sao còn ăn, bị đau dạ dày còn cố ăn nữa. Không chê còn khen ngon nữa, anh điên à. – Cậu lắc lắc tay anh, rơm rớm nước mắt. Làm thẳng đàn ông phải kiên cường nhưng nhìn anh tái xanh lại, hỏi tối còn nôn thốc nôn tháo. Cứ nghĩ đến là mình hại, cậu không ngăn được nước mắt

— Anh điên mà – Tiếng nói khàn khàn yếu ớt vang lên. Minh Tuấn lắc lắc tay anh

— Em xin lỗi, em sai rồi. Em xin lỗi, Phong à. – Cậu nói, nước mắt cũng chảy

Anh vươn tay lau nước mắt cho cậu. Khoe miệng nhếch lên nụ cười quen thuộc.

— Vợ anh, nấu gì cũng ngon hết.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chuyen-chang-ban-bao-cau-su>